APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE EDITATĂ DE SINDICATUL [illegible]

SERIE NOUĂ, ANUL III, NR. 29
IULIE - AUGUST 2001

Un cuvânt pentru acest sfârşit, care devine un nou început...

"Şansa aşteaptă minţile pregătite"

(Louis Pasteur)

Eu cred în dumneavoastră domnule, doamnă profesor (director, diriginte), cred în elanul dumneavoastră vital, cum ar spune Bergson, pentru că oricât aţi nega există în dumneavoastră o forţă care vă face să învingeţi adversitatea, chiar dacă în unele momente, din cauza unor "nevinovate" condiţionări, vă clătinaţi. Împreună am învăţat că ÎNTREGUL nu cunoaşte nici un fel de favoriţi! Marea educaţie a secolului nostru este că EU= TU, iar marea invidie a secolului nostru este că eu sunt mai puţin decât tine.

Este evident că tinereţea sufletească şi spirituală nu poate fi asigurată decât printr-un război de fiecare clipă împotriva automulţumirii (de aceea sunt atât de necesare activităţile de formare - primenire), a încrederii nelimitate în forţele proprii, împotriva trufiei, această plagă conducând la inerţii fatale, împotriva obsesiei: "ştiu, cunosc!" (C. Păduraru).

Socraticul "ştiu că nu ştiu nimic" se impune mai mult ca oricând ca o înţeleaptă carmă individuală, ca un imperativ moral.

Aşa au simţit, gândit, lucrat şi propus cei 100 de directori (unii ex-directori) în cadrul activităţilor desfăşurate la cursul de formare managerială (la nivelul şcolii sau clasei, într-o eficientă relaţionare cu ceilalţi parteneri educaţionali şi cu comunitatea locală).

Au aflat lucruri interesante care i-au antrenat în abordarea deschisă a

Prof. Niculina NIŢĂ,
formator regional

(Continuare în pag. 4)

Adolescenţa

Materia umană asupra căreia profesorul de liceu îşi exersează capacitatea şi talentul este adolescenţa. Dicţionarul explicativ al limbii române defineşte adolescenţa ca fiind acea perioadă a vieţii omului cuprinsă între vârsta pubertăţii şi cea adultă. Dar dacă primul termen este precizat fiziologic, cel de-al doilea este vag. Când este adult un om?

În acest sens cuvântul englezesc teen-ager este mai precis: tinerii între zece şi nouăsprezece ani.

Este important acest lucru? Mi se pare că da, deoarece aceasta este vârsta în care copilul capătă o altă stare năzuind spre... dar ştim noi oare bine la ce năzuieşte?

Vorbind despre adolescenţă profesorul universitar şi medic psihiatru Eduard Pamfil spunea că aceasta nu seamănă nici cu starea care a precedat-o şi nici cu cea care va urma. Ea este considerată marea criză a dezvoltării persoanei, un fel de transfigurare, un salt.

Copilăria are uimiri, adolescenţa are minii. Copilăria este deschisă, comunicativă. Adolescenţa îşi începe viaţa particulară, cel puţin discretă dacă nu secretă. Copilăria este candidă şi sinceră. Adolescenţa este disimulată, plină de ascunzişuri, de taine nemărturisibile, de reticenţe. Copilăria este un "prezent continuu", adolescenţa este un proiect de viitor, sau, aşa ar trebui să fie. Copilăria este tranşantă, pozitivă sau negativă, adolescenţa este nuanţată, neliniştită, tranzacţională. În viziunea tânărului totul trebuie să fie altfel şi altcumva. Acum se afirmă spiritul contestatar chiar dacă acesta nu se opune valorilor. El îşi doreşte să fie un "om mare" care să schimbe normele, regulile, instituţiile. El îşi doreşte comanda, şefia, gradul şi vrea să reformeze lucrurile prost alcătuite.

Diferă adolescentul de ieri de cel de azi?

Într-o oarecare măsură, da.

Civilizaţia de consum îl împinge uneori să ardă etapele: el este un exploziv cu fitil scurt. La aceasta contribuie faptul că familia, adulţii îi acordă putere de cumpărare, bani.

Toţi adolescenţii au bani? Nu chiar. Şi atunci ce fac cei ce sunt în lipsă? Forţează nota şi atunci delincvenţa juvenilă este aproape. Evident în această chestiune familia are o înrâurire foarte mare, fie printr-o neglijentă încurajare a capriciilor fie prin nepăsarea în ceea ce priveşte modul în care se descurcă progenitura, transferând societăţii şi sistemelor de educaţie majoritatea responsabilităţilor.

Aşa se face că sarcinile educatorilor, ale profesorilor cresc într-o proporţie prea mare. În foarte multe cazuri, eşecul educaţiei este previzibil.

Proliferarea copiilor şi adolescenţilor instituţionalizaţi devine o plagă socială de nesuportat, mai ales în condiţiile pauperizării continue.

Cu atâtea semne de întrebare care planează asupra adolescenţei această vârstă este o speranţă?

Este singura noastră speranţă.

În ceea ce priveşte soluţiile...

Ed. COVALI

Casa Corpului Didactic - O INSTITUŢIE PENTRU TOŢI DASCĂLII DIN JUDEŢ

interviu cu prof. Cristina BĂLĂNESCU, director al CCD Neamţ

Casa Corpului Didactic Piatra Neamţ promovează inovaţia şi mişcarea pentru reforma în învăţământul preuniversitar, asigură cadrul pentru dezvoltarea profesională a personalului din acest sector de activitate. Ca unitate conexă a învăţământului preuniversitar din judeţ, C.C.D este coordonată şi controlată de Inspectoratul Şcolar şi are ca obiectiv principal organizarea activităţilor de formare continuă şi a celor cu caracter ştiinţific, metodic şi cultural pentru cadrele didactice. Despre activitatea acestei instituţii - fundamentale în formarea profesională a dascălilor- am solicitat mai multe amănunte d-nei director Cristina Bălănescu.

REP: D-nă director, ocupaţi această funcţie de puţin timp, şi totuşi, se observă preocuparea dumneavoastră pentru ceea ce faceţi aici, atit în plan administrativ cit şi în ceea ce priveşte activităţile de profil. Ce v-aţi propus pentru viitorul apropiat?

C.B: Intenţionez ca, începînd din anul şcolar 2001-2002, Casa Corpului Didactic Neamţ să devină o instituţie eficientă şi activă pentru realizarea unei autentice perfecţionări metodice şi psihopedagogice a cadrelor didactice, în vederea înfăptuirii obiectivelor prioritare ale reformei în învăţământ. În acest sens vom consulta cadrele didactice din judeţ, pe baza unui chestionar de opinie şi a unei scrisori de intenţie. De asemenea, avem în vedere elaborarea de către profesorii metodişti şi colaboratorii CCD Neamţ a unor documente model pentu activitatea didactică: programe pentru disciplinele opţionale, planificări anuale şi calendaristice, proiecte de lecţii, fişe şi teme de evaluare şi altele.

REP: Ceea ce se face în Casa Corpului Didactic s-ar putea realiza, la un nivel mai redu,s desigur, şi sub coordonarea dvs. şi în şcoli?

C.B: Avem în vedere generalizarea înfiinţării de cabinete metodice pe cicluri şi pe discipline de învăţământ, în şcolile reprezentative şi cele

A consemnat M. OLTEAN

(Continuare în pag. 8)

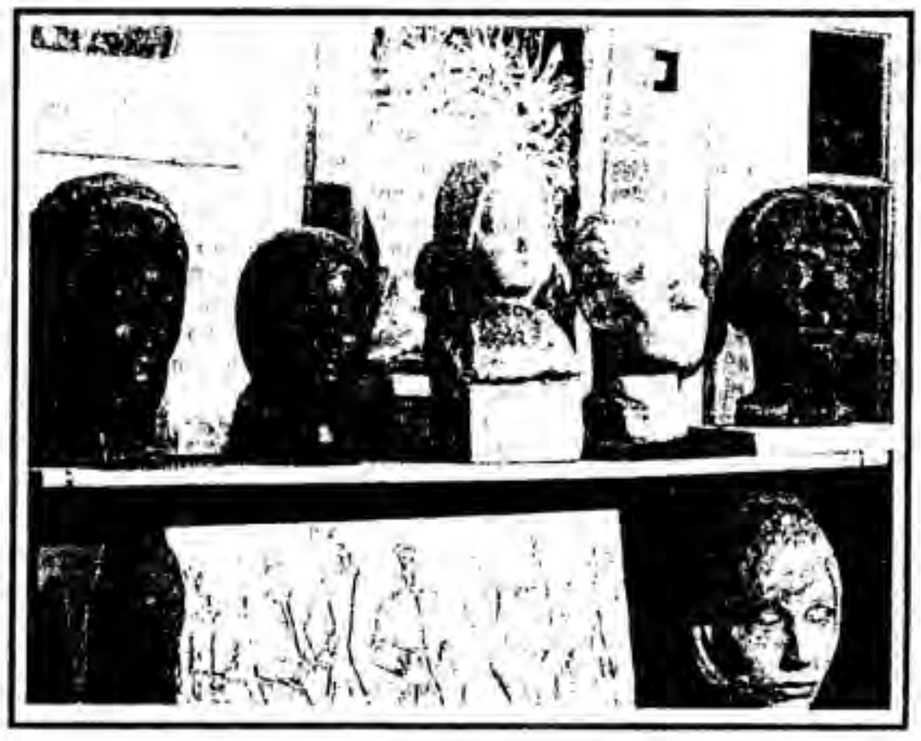

EXAMENE

- EPILOG

Ne facem loc, în plină vară, mai împovăraţi şi mai cărunţi, cu zâmbetul şi speranţa amorţite într-un soi de nedumerire, printre examene abia trecute şi umplute de poveşti. Aşa încât, privim cu suspiciune spre cuvânt unicul substitut al realităţii şi-l credem de partea cealaltă, trădându-ne gândurile şi alungându-ne în reflecţii tăcute. Sunt aceste sentinţe date unui an (unor ani) de studiu ori promisiuni convertite în necunoscute într-o ecuaţie a viitorului?

În polifonia materiilor de examen (de capacitate, de bacalaureat) cea care reprezintă "măsurariul civilizaţiei" rămâne, fără îndoială, limba română.

Orice consideraţie despre limba română, în anul în care se celebrează limbile capătă conotaţii deosebite, sărbătoarea limbii fiind o sărbătoare a spiritualităţii. Fiindcă nu există spirit erudit care să nu pătrundă smerit pe tărâmul cuvântului, în teritoriul privilegiat al limbii "întâi poem al unui popor" cum îl numea Lucian Blaga.

Dar cât de firavă este pojghiţa ce desparte poezia de masca anodinului! După cuvenita reverenţă făcută la serbarea limbii, găsim puterea să ne ridicăm spre următoarea faptă şi "cu voia dumneavoastră" citâm replica de intrare pompoasă a sus-puşilor privim spre fascinanta realitate a limbii române cotidiene şi "de duminică", adică în examenele din această vară.

Intuind euforia limbii române (ştiinţific demonstrată prin proporţia vocale - consoane), Nicolae Iorga spunea inspirat "la noi, românii, întâi se aud cântecele şi apoi răsare soarele".

Prof. Adriana-ZÂNA IONIŢĂ

(Continuare în pag. 3)

Bacalaureat 2001

Rezultat excelent: promovabilitate 94%

aproape 1000 de medii între 9 şi 10

44 de medii de 10 la Liceul "Roman Vodă"

Prima sesiune a examenului de bacalaureat din acest an s-a încheiat, din fericire fără incidente şi cu rezultate excelente pentru liceenii nemţeni.

La acest examen s-au înscris 3458 de liceeni şi s-au prezentat la susţinerea probelor 3417. Dintre aceştia doar 205 candidaţi au fost respinşi. Rezultatele acestei prime runde a examenului de bacalaureat sînt îmbucurătoare pentru judeţul nostru şi păstrează, în linii mari, situaţia de anii trecuţi. Neamţul situîndu-se de cîţiva ani buni pe primele locuri în ţară.

Anul acesta 936 de absolvenţi ai claselor a XII-a au obţinut medii peste 9 iar 66 de elevi au încheiat acest examen cu media 10.

Rezultate foarte bune au obţinut elevii de la Rareş, Hogaş, Informatică, Ştefan cel Mare şi Roman Vodă, licee ce se pot lăuda cu un procent de promovabilitate de 100%. Iată situaţia pe centre de examen:

Colegiul Naţional "Petru Rareş"

Dintre cei 177 de elevi înscrişi, 129 au obţinut medii între 9 şi 10, doi dintre absolvenţii acestui liceu încheind examenul cu media 10. Procent maxim de promovabilitate.

Liceul "Calistrat Hogaş"

La centrul de examen organizat în cadrul acestui liceu au susţinut probele examenului de bacalaureat şi elevii Liceului de Artă. Dintre cei 180 de candidaţi înscrişi, doar un singur elev nu s-a prezentat. Au fost 85 de medii peste 9. În schimb, anul acesta, nici un elev de la Hogaş nu a obţinut media 10. Promovabilitate - 100%

Liceul de Informatică

Dintre cei 157de înscrişi s-a înregistrat doar un singur caz de neprezentare. Numărul mediilor între 9 şi 10 este de 88. Procent maxim de promovabilitate.

Liceul "Ştefan cel Mare"

La liceul tîrgnemţean au susţinut examenul de bacalaureat atît elevii acestei unităţi de învăţămînt, cît şi cei ai seminarelor "V.Costache" şi "Cuvioasa Paraschiva". Dintre cei 267 de elevi, 9 au obţinut medii de 10, în timp ce numărul celor cu medii între 9 şi 10 se ridică la 213. De asemenea, procentul de promovabilitate a fost maxim.

Liceul "Roman Vodă"

Doar un singur neprezentat dintre cei 261 de elevi înscrişi. Bilanţ excelent : 44 de medii de 10 şi 201 între 9 şi 10. Liceul romaşcan nu a avut nici un elev respins.

Liceul "Gheorghe Asachi"

La acest centru au susţinut probele şi elevii Liceului Sportiv - 168 de elevi înscrişi şi doi neprezentaţi. Dintre cei 160 de promovaţi doar 17 au obţinut medii între 9 şi 10. Promovabilitate - 96,39%.

Liceul Economic

Doar un singur respins dintre 170 de elevi care au susţinut examenul la acest centru, 14 candidaţi obţinînd medii între 9 şi 10. Procent de promovabilitate - 99,41%.

Colegiul Tehnic Forestier

139 de elevi înscrişi şi doar un singur neprezentat. Cu 19 elevi respinşi Liceul Forestier beneficiază de un procent de promovabilitate de 86,23%.

Liceul "Gheorghe Cartianu"

La acest centru numărul de candidaţi înscrişi a fost mare, 369, deoarece aici au fost programaţi să susţină examenul elevii Grupului Şcolar 9 şi cei ai Liceului Roznov. Dintre cei 360 de candidaţi care s-au prezentat 60 au fost respinşi, fapt ce indică o promovabilitate de 83, 33%. Au fost obţinute 19 medii între 9 şi 10.

Liceul Auto

Dintre cei 136 de elevi înscrişi, doar 112 au promovat examenul de bacalaureat. A fost înregistrată doar o singură medie peste 9. Procentul de promovabilitate - 82,35.

După afişarea rezultatelor au fost soluţionate şi cele 332 de contestaţii. Cele mai contestate teze au fost cele de la română şi matematică. Contestaţiile au fost depuse atît de către cei declaraţi respinşi, deşi numărul acestora este relativ mic, dar şi de cei care au obţinut note mai mici la unele obiecte de examen şi au sperat că recorectarea tezelor le-ar putea da cîştig de cauză. 85% din contestaţii au fost, însă, soluţionate favorabil.

Liceenii respinşi mai au o şansă - cea oferită de a doua sesiune de bacalaureat care se află în desfăşurare.

Capacitate 2001

Multe contestaţii şi emoţii

Ultima săptămînă a lunii iunie a însemnat pentru absolvenţii claselor a VIII-a debutul examenului de capacitate. 2001 a fost cel de-al treilea an în care a fost organizat un asemenea examen, ale cărui rezultate au decis în proporţie de 75% calculul mediei finale pentru admiterea în licee. În această sesiune de examen au fost aşteptaţi să participe cu 1000 de elevi mai mult faţă de sesiunea organizată anul trecut.

Anul acesta în judeţul Neamţ au fost desemnate 49 de centre de examen, un număr egal cu al celor organizate anul trecut, precum şi 7 centre de corectură.

Seturile de subiecte au fost trase la sorţi, pentru fiecare disciplină în parte, extragerea acestora fiind transmisă, în direct, pe toate cele trei posturi ale Radiodifuziunii Române. După extragere, în fiecare centru de examen s-a trecut la multiplicarea setului de subiecte, fiecare elev primind cîte o foaie cu ceea ce trebuia să rezolve în cele două ore alocate probei.

Deşi la sesiunea din acest an a examenului de capacitate s-au înscris 8534 de absolvenţi ai claselor a VIII-a, după terminarea tuturor probelor de concurs s-a constatat că numărul celor care s-au prezentat la susţinerea acestora se ridica doar la 7609. Mulţi dintre elevii care au lipsit, în jur de 900, au abandonat acest examen încă din start, adică de la proba de limba şi literatura română, 13 elevi nu s-au prezentat la matematică, iar 12 au absentat la cea de cultură generală.

În final numărul candidaţilor declaraţi ca neparticipanţi s-a ridicat la 925.

După afişarea rezultatelor examenului de capacitate, sesiunea 2001, cei nemulţumiţi de notele primite au avut posibilitatea să depună contestaţii. Listele cu rezultate s-au afişat, în ziua stabilită, încă de dimineaţă la mai toate centrele de examen, doar la centrul 12 afişarea acestora a întîrziat pînă în jurul orelor 12.45, moment în care vacarmul creat în faţa şcolii a atins punctul culminant.

Au depus contestaţii la notele primite atît cei respinşi, cît şi candidaţii care se aşteptau la note ceva mai mari. Fiindcă rezultatele obţinute la capacitate contează în proporţie de 75% la admiterea în licee şi şcoli profesionale, foarte mulţi elevi, sfătuiţi de părinţi, au sperat ca în acest fel să-şi mărească media.

După ora 18.00, termenul limită pentru depunerea contestaţiilor, membrii comisiilor centrelor de examen au organizat discuţii cu elevii şi părinţii pentru a analiza obiectivitatea acestora. Ulterior destul de mulţi candidaţi s-au declarat mulţumiţi de notele primite, renunţînd la obiecţii.

Şcoala 4

În centrul de examen organizat la şcoala 4, şcoală numită în prezent "Elena Cuza", au susţinut examenul de capacitate 197 de candidaţi, atît de la această instituţie de învăţămînt, cît şi de la liceul "Calistrat Hogaş". 25 dintre aceştia au fost declaraţi respinşi, iar unul nu s-a prezentat la susţinerea probelor. Cea mai mare medie a fost 9,88.

"La centrul nostru au fost depuse 51 de contestaţii. Mulţi candidaţi s-au declarat nemulţumiţi de note şi au făcut contestaţii. Toate disciplinele de examen sînt cuprinse în mod aproximativ egal în obiecţiile elevilor", ne-a declarat Liviu Vlăsceanu, preşedintele comisiei de examen din acest centru.

Şcoala 12

La centru nr.12 au dat examen elevii şcolilor 12, 6 şi 7, precum şi cei ai Colegiului Naţional "Petru Rareş". Cea mai mare medie, pe centru, a fost 9,85. Dintre cei 213 candidaţi au picat 55, iar 8 nu s-au prezentat. Discuţiile în jurul celor 57 de contestaţii s-au prelungit pînă în jurul orelor 20.00. *"Elevii de la Rareş au trecut cu brio examenul de capacitate, obţinînd medii peste 7,35"*, a declarat profesoara Maria Cozma, preşedinta centrului.

Şcoala 5

La acest centru au susţinut examen doar cei 213 absolvenţi ai claselor a VIII-a de la această şcoală. Dintre aceştia 6 nu s-au prezentat, iar 53 au fost respinşi. De la profesoara Viorica Telişcă, preşedinta centrului nr.5 am aflat că: *"După discuţiile cu elevii şi părinţii, dintre cei 38 de copii care făcuseră contestaţie, şi-au menţinut obiecţiile doar 19."* Şcoala 5 este singura care are o clasă de învăţămînt fără frecvenţă. Dintre cei 21 de elevi ai acestei clase, s-au înscris la capacitate doar 2, unul nu s-a prezentat iar celălalt a fost respins.

La acest centru cea mai mare medie a fost 9,61.

Şcoala 3

Şi în acest centru au dat capacitatea doar cei 217 de absolvenţi ai şcolii. Numărul celor respinşi s-a ridicat la 31, cea mai mare medie fiind de 9,96. *"Am primit contestaţii de la 67 de candidaţi, în proporţii aproximativ egale la toate obiectele: 34 la română, 30 la matematică, 28 la geografie şi 27 la istorie. Au fost obţinute 20 de medii peste 9, ceea ce ne face să credem că elevii de aici au obţinut rezultate foarte bune la nivelul municipiului, avînd în vedere că este vorba doar de o singură instituţie de învăţămînt"*, ne-a declarat Cezarina Pîrjoleanu, preşedinta comisiei din cadrul acestui centru.

Şcoala 10

Dintre cei 283 de candidaţi ai Şcolii 10 şi ai Liceului de Artă, 52 au fost respinşi. 9,66 a fost cea mai mare medie obţinută.

Şcoala 2

Bilanţul centrului organizat la această şcoală poate fi sintetizat la 37 de respinşi şi 2 neprezentaţi, dintr-un total de 203 candidaţi. Cea mai mare medie a fost 9,73.

Şcoala 1

La acest centru au fost repartizaţi, pe lîngă elevii acestei şcoli, şi cei ai şcolilor 9, Hoiseşti şi Mărgineni. Dintre 104 candidaţi au fost respinşi 37 şi au făcut contestaţii doar 13. Singura medie peste 9 a fost 9,71.

Mihaela PARUSCHI

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Sculptorul Clement Pompiliu - iniţiator al învăţământului artistic nemţean

Cu cei 40 de ani de creaţie artistică, Clement Pompiliu (1923 - 1985) şi-a înscris numele în istoria plasticii româneşti contemporane, lăsând o operă solară, străbătută de un "suflu legendar" perceput în clipa contemplării.

Născut la Piatra Neamţ la 28 noiembrie 1923, sculptorul a prins de mic gustul cioplitului în lemn de la tatăl său, tâmplar "de lux". Tainele pietrei le-a pătruns de la italianul Roberto Mella, meşter pietrar, vecin cu casa părintească.

Încurajat de tată, căruia îi poartă o vie recunoştinţă, Clement Pompiliu se înscrie la Liceul industrial "Polizu" cu profil de arte şi meserii, apoi urmează cursurile Academiei de Arte Frumoase Bucureşti la clasa maestrului Cornel Medrea (1942 - 1948).

Profund ataşat familiei şi oraşului natal, refuză catedra de sculptură la Academia bucureşeană - postul de asistent universitar, şi se stabileşte la Piatra Neamţ.

În 1951 este primit membru definitiv în UAP din România şi înfiinţează Cenaclul UAP Piatra Neamţ, conducînd acest nucleu până în 1956, desfăşurând cu acesta o activitate artistică din ce în ce mai bogată în anii următori.

În 1959, Clement Pompiliu este numit profesor la nou înfiinţata Şcoală de 8 ani de muzică şi arte plastice. În această nouă postură, alături de soţia sa, Safta Pompiliu, diplomată în Istoria şi Teoria Artei la Institutul "N. Grigorescu" din Bucureşti, s-a străduit să dea personalitate şi prestigiu instituţiei încă din primii ani de funcţionare, făcând numeroase demersuri către oficialităţi pentru obţinerea unui spaţiu adecvat creaţiei şi pentru dotarea atelierelor de pictură şi sculptură.

Responsabilitatea ca artist şi profesor, grija pentru viitorul ucenicilor sunt mărturisite într-un interviu acordat ziarului "Ceahlăul" în 1974: "Astăzi, moment de analiză a calităţilor şi defectelor, a realizărilor şi eşecurilor vedem ce lăsăm noi viitorului... Este punctul de plecare pentru noi împliniri, un îndemn de a pregăti noi posibilităţi urmaşilor."

Profunzimea acestor gânduri ne trimite către un mare artist şi dascăl, N. Tonitza, care, cu câteva decenii în urmă, se îngrijea de "menirea şcolii de artă", exprimându-şi îndoiala: "Poate vor mai trece peste capul nostru multe decenii până ne vom lămuri că învăţământul artistic în şcoală desăvârşeşte copilul, aflându-i toate calităţile."

În decursul celor 22 de ani în care a predat sculptura şi desenul artistic, Clement Pompiliu a căutat să formeze şi să îndrume cât mai multe tinere talente la Piatra Neamţ. Simţea o bucurie sufletească imensă când găsea în lucrările elevilor săi semne de înţelegere a principiilor sculpturii, predate în atelier. O mărturie a eforturilor sale o constituie şi mapa cu desene de interes documentar şi didactic, în acelaşi timp. Peste 100 de schiţe diferite, planuri şi proiecte de lucrări monumentale şi de interior, portrete, busturi etc.

La obţinerea rezultatelor pozitive în munca didactică contribuia şi încurajarea efectivă a elevilor cu premii şi menţiuni, organizarea expoziţiilor de sfârşit de an la sediul şcolii, Casa de Cultură şi Galeriile Filialei UAP.

Clement Pompiliu a condus paşii începutului carierei multor artişti: sculptori, graficieni, pictori, profesori de desen: Silviu Bejan, Gh. Cuciureanu, Florin Nica, Athena Simionescu, Anca Agafiţei, Nicolae Fleissig, tânăr absolvent în anii '80 al Academiei de Artă din Bucureşti şi stabilit pentru o vreme la Piatra Neamţ, a legat o caldă prietenie cu sculptorul Pompiliu, schimbând cu acesta idei şi cioplind împreună în atelierul maestrului.

Ca artist şi ca dascăl, Clement Pompiliu a fost la fel de generos cu cei din jur, modest, frământat de idealuri, perseverent şi pe tărâmul sculpturii şi al pedagogiei.

Violeta DINU ŞERBAN

EXAMENE

(Urmare din pag. 1)

Se ştie că limba română e o limbă alfabetică având ca principiu de bază principiul fonetic, iar ca trăsătură pertinentă care permite să se distingă un cuvânt, un enunţ sonoritatea.

În acest context, ar fi trebuit să vorbim despre expresia rafinată a limbii române în examene.

Citind tezele elevilor de la examenul de capacitate (mai întâi), se instaura sentimentul de teamă că se substituie limba naturală cu o limbă artificială exersată, din păcate, de tinerii vorbitori sau recitatori sau cântători sau cine ştie cum s-ar putea numi "arta" vorbirii sincopate, trunchiate, bolnave de epidemia elipselor şi a anacolutului, într-o generalizată înfumurare argotică. Sute de teze au revelat o forţă sfidătoare a însuşirii "din mers" a limbii române, din aşa-zisa "muzică" (ce profanare!) de cartier, unde dispar silabele finale, sunt înghiţite vocalele servindu-se vulgar o limbă, un aspect, de fapt, vorbit şi "cântat" de analfabeţi ce-şi ascund ignoranţa în ritmuri nebuneşti. Am perceput cu mâhnire îmbolnăvirea limbii române scrise, scrântirea exprimării, în enunţuri de felul "arşiţa caniculară arată structura că va trebui umbră" sau oralitatea extremă în formula limbii scrise, de exemplu: "ce mai încolo-încoa', sunt sănătos".

Sintagma "exprimare defectuoasă" sună eufemistic pentru dezastrul lingvistic din tezele de capacitate pricinuit şi de absenţa lecturii (relevante fiind, în acest sens, exprimări de genul "Vitoria Lipan este cel mai bun luptător prins de tătari", "Vitoria Lipan avea un baltag pe care îl chema Nichifor Lipan", "Baltagu a apărut în 1330"). Aşa-zisele perle care fac deliciul jurnalelor şi-i amuză pe spectatorii examenelor sunt, de cele mai multe ori, reale semnale de alarmă pentru şcoală iar pentru profesori motive de mâhnire.

Bacalaureatul apropiat în timp, examen naţional, cel puţin în intenţie şi în punctul de plecare, rămâne mai departe un examen încărcat de controverse, cu o mulţime de coduri în desfăşurare şi, în final, învăluit într-o nebuloasă de nedumerire.

Menţinându-ne în zona limbii române, nu putem să nu sesizăm evaluarea atât de subţire a noţiunilor de limba română, de altfel, relevantă pentru interesul minim acordat studiului limbii române în liceu.

În ce măsură este cunoscută gramatica limbii noastre, e fapt demonstrat de nivelul exerciţiilor date (la profiluri unde nu se studiază o oră pe săptămână gramatica) şi de exemplu în enunţuri a cuvintelor fiindcă, fiind că, încât, în cât! Reamintim că e vorba despre absolvenţii clasei a XII-a! Pentru filologi (care au o oră pe săptămână lb. română în orar!) noţiunile date spre verificare prezentau un grad de dificultate inferior celui de la capacitate. Să însemne acest lucru că e firească involuţia în studiul limbii române?

În ceea ce priveşte finalul bacalaureatului, peisajul axiologic este cât se poate de bizar: într-un judeţ prea fruntaş cum e Neamţul apar licee încărcate de genii! Cum s-ar putea explica altfel prezenţa într-o promoţie a unui liceu a 44 de elevi cu media 10 la bacalaureat? În vreme ce privind, cu mult respect, spre şcoli de prestigiu, cu distincţii naţionale şi internaţionale distingem abia două medii de zece în tot liceul (Colegiul "Petru Rareş") sau nici o medie de zece! (Liceul C. Hogaş). E sfidare sau curaj din partea unor comisii de examen? Cât de flexibile au fost limitele indulgenţei dacă la un profil sportiv s-au dat medii de zece la bacalaureat depăşindu-se, valoric, liceele cu renume din judeţ?

Şi pentru ca să nu ducă lipsă de pitoresc (sau de grotesc?) există, de asemenea, nedreptate strigătoare la cer! Elevi premianţi ai olimpiadei de limba română, evaluaţi de comisii naţionale (şi admişi, ca urmare a premiilor, în facultăţi) care nu s-au ridicat la nivelul pretenţiilor comisiei de bacalaureat, aceeaşi comisie care a acordat (Doamne, pe ce criterii?) medii maxime unor loaze?!

Nedumerirea ne îngenunchează şi, prosternaţi între icoane şi vise, mai credem în "creşterea limbii româneşti" în învăţătura apostolului şi în înţelepciunea fericiţilor sorţii, ce nu se lasă învăluiţi de euforie, rătăcind cărţile, eludând slovele şi coborând catedra între tarabe.

Concursul de titularizare

După câteva zile de la examen, cadrele didactice care au participat la concursul pentru ocuparea posturilor vacante din învăţământul preuniversitar, din cadrul unităţilor nereprezentative, concurs cunoscut sub numele de titularizare, au primit mult-aşteptatele rezultate. Singurii care au fost nevoiţi să aştepte încă o zi afişarea acestora au fost candidaţii ce au susţinut examen pentru ocuparea posturilor de învăţători şi educatori, precum şi cei care au optat pentru educaţia tehnologică.

La concursul din 16 iulie pentru 233 de locuri s-au înscris 714 candidaţi şi au participat 646 dintre aceştia. Unii nu au îndeplinit, din start, condiţiile necesare, în sensul că au prezentat un dosar incomplet sau nu au aveau calificarea necesară pentru disciplina la care au optat, în timp ce alţii, pur şi simplu, nu s-au prezentat la susţinerea probelor, aşteptând repartizarea suplinitorilor calificaţi, repartizare ce va fi făcută după data de 25 august, în limita locurilor rămase neocupate după susţinerea acestui concurs.

Bătaia cea mai mare s-a dat pentru posturile de învăţători şi educatori, pentru care a optat un număr foarte mare de candidaţi: 354 pentru un post de învăţător şi 122 pentru unul de educator.

Tezele au fost corectate la Iaşi, Bucureşti şi Bacău, fiind desemnată câte o unitate pentru fiecare disciplină în parte. Tezele celor care au concurat pentru un post de învăţător sau de educator au fost corectate la Şcoala Normală "Vasile Lupu" din Iaşi, la muzică şi desen s-a corectat la Academia ieşeană de Artă "George Enescu", tezele de la educaţie tehnologică au mers la Universitatea de Construcţii din Bucureşti, cele de la educaţie fizică la Universitatea bacăuană, corectura lucrărilor la celelalte discipline făcîndu-se la Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi.

Pentru a obţine un post în mediul urban candidatul are nevoie de nota 7, în timp ce pentru un post în mediul rural este suficient un 5. Au fost, însă, şi concurenţi care nu au atins pragul minim de promovabilitate, obţinând un "merituos" 1,97.

La matematică, dintre cei 47 de concurenţi au fost respinşi 17, la engleză 9 dintre 14, la română 3 dintre 16, la educaţie fizică 7 dintre 22, la religie ortodoxă a fost respins doar un candidat dintre 10, la fizică 3, la chimie au obţinut nota 5 doar 2 concurenţi, iar la istorie a fost respins un singur candidat dintre 8. La limba franceză, biologie, religie catolică, muzică şi desen toţi concurenţii au fost declaraţi admişi.

Cei respinşi au avut dreptul să conteste nota primită, în termen de 48 de ore de la anunţarea rezultatelor conscursului. La repartizarea pe post a celor admişi s-a ţinut cont, în primul rînd, de medii şi opţiuni, localitatea de domiciliu nereprezentînd un criteriu prioritar de repartizare.

Mihaela PARUSCHI

EXAMENE "PERLATE"

Examenul naţional de capacitate şi bacalaureatul au rămas amintiri. Plăcute pentru învăţăceii silitori, triste pentru perdanţi. Ultimii cîntă cu jale şi acum minunatul şlagăr românesc "Pe lîngă plopii fără... capacitate sau "bac". Depinde de la caz la caz. Părerea exegeţilor despre fioroasele examene? Bună, deşi au fost categorisite examene cu "scîntei" sau examene "perlate". Normal, pentru savuroasele "nestemate", apărute în tezele candidaţilor (...)

Şi bacalaureatul a fost "perlat". Cînd te afli în faţa foii albe de hîrtie, ai examen şi eşti tufă de Veneţia, inventezi, tromboneşti, fabulezi, scrii ceva. Nu poţi da foaia goală. Şi aşa se nasc spumoasele "perle". Pilde? "Duşmanii se temeau de Ilie Moromete", "Moromete a fost un luptător pentru libertate de care se temeau duşmanii", "În lupta cu statul şi taxele lui, îşi vinde vecinul"...

Despre profii examinatori s-a vorovit în fel şi chip. Majoritatea candidaţilor au văzut în dascăli nişte oameni serioşi, normali, corecţi. Că au existat şi alte păreri, este firesc. Nu toţi candidaţii au luat 10, deşi la unele licee a plouat cu această notă. Ce a urmat? Contestaţiile împotriva comisiilor de "tip militarist", severe pînă la Dumnezeu. Candidaţii au neglijat faptul că aceste contestaţii au două tăişuri: poţi primi cîteva sutimi în plus, dar poţi fi şi depunctat. Şi au fost destui depunctaţi, chiar şi cei cu nota 1,40. Notă care, după elev, trebuia mărită.

Un lucru e cert: şcoala românească este încă valoroasă. Aţi reţinut? O dovedesc şi rezultatele recentei confruntări internaţionale la disciplina matematică. Elevii noştri au luat aur, argint şi bronz. Am ocupat locul 13 din 84 de state participante. Un elev de clasa a VII-a, plecat în Israel după evaluare, a fost promovat în clasa a IX-a. Asta nu înseamnă că, din şcolile gimnaziale şi licee, au dispărut loazele leneşe. Promovate de la an la an pe baza unui pachet de cafea şi o sticlă de whisky. Nu. Tocmai aceştia se dau în stambă la examene, venind cu buzunarele "full" de copiuţe. Chiar şi cînd sînt prinşi şi daţi afară, nu se descurajează. În sesiunea din august încearcă din nou. Să pastişeze.

Mai dureros este că şi profesorii au început să copie. Care" profesori"? Ştiţi dumneavoastră. La concursul pentru ocuparea posturilor vacante din învăţămîntul preuniversitar, într-un municipiu "lipit" de Piatra Neamţ, 7 dascăli au fost scoşi din sală pentru tentativă de copiere. Alţi 100 de candidaţi înscrişi la concurs nu s-au mai prezentat. Cîteva profesoare, nu din Piatra Neamţ, au fost sancţionate pentru nu ştiu ce matrapazlîcuri. Urît, domnilor! Foarte urît! Fumul nu iese niciodată fără foc.

Dumitru RUSU

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

INSTITUŢIILE EXTRAŞCOLARE ŞI PREDAREA LITERATURII ÎN ŞCOALĂ

(Urmare din numărul trecut)

5. LIBRĂRIILE ŞI ANTICARIATELE

În activitatea de îndrumare a lecturii elevului, profesorul de limba şi literatura română va avea în vedere şi faptul că acesta poate veni în contact cu opera literară, inclusă sau nu în programa şcolară, prin diferite modalităţi: o discuţie cu un coleg, prin intermediul unei emisiuni radio sau de televiziune (vom aborda separat această modalitate într-un episod viitor), a unei cronici literare, a unui anunţ editorial, prin prezenţa cărţii într-o vitrină, într-o expoziţie, la un stand stradal sau într-un târg de carte ş.a.

Elevul trebuie informat nu ca un simplu "consumator" de literatură, ci ca un cititor conştient, care va şti să selecteze valoarea de nonvaloare şi să prefere, parafrazându-l pe Montaigne, o bibliotecă bine formată unei biblioteci bine umplute. Acest lucru este cu atât mai necesar cu cât elevul trebuie să fie îndrumat şi în alcătuirea unei biblioteci personale, atât de necesară pentru perioada de şcolarizare, dar şi pentru când elevul de astăzi va fi matur, chiar dacă în condiţiile actuale, ale acestei perpetue perioade de tranziţie, achiziţionarea de carte a devenit un lux pe care puţini şi-l pot permite. Profesorul va avea în vedere să îndrume elevul atât pentru cumpărarea cărţii pentru nevoi didactice, cât şi pe motive de ordin estetic.

În acest sens, menţionăm câteva criterii pe care le considerăm absolut necesare atunci când cineva îşi propune să-şi alcătuiască o bibliotecă personală: se vor achiziţiona cărţi necesare în anul şcolar respectiv sau în anii următori (de regulă, aceste cărţi incluse în programele şi manualele şcolare sunt reprezentative pentru anumiţi autori sau curente literare; în general, sunt titluri ale unor valoroşi); lucrări de informare generală de genul enciclopediilor, dicţionarelor pe domenii, lexicoanelor, atlaselor, lucrărilor de sinteză ş.a. (Se poate obiecta că asemenea cărţi sunt foarte scumpe; este adevărat, dar cumpărarea acestora este o "investiţie" pe termen lung şi preţul acestora se va mări în timp.); lucrările din domeniul beletristic vor fi selectate având-se în vedere: tematica, nivelul lucrării (pentru începători, mediu, avansat, academic), editura şi colecţia la care a apărut cartea, numele autorului (premiaţi cu premii internaţionale şi internaţionale), aparatul critic al lucrării şi chiar prezentarea grafică. În cazul în ca cartea se procură din anticariate, elevului i se va atrage atenţia că trebuie să ţină cont şi de alte criterii: dacă preţul este mai mare decât cel iniţial, dacă are "semne particulare" (autograful autorului, al traducătorului, numele persoanei căreia îi este adresat autograful, adnotările pe marginea textului care pot aparţine sau pot fi atribuite unor personalităţi culturale, ştampila care indică biblioteca sau personalitatea căreia a aparţinut ş.a.), dacă este o ediţie princeps, dacă aparţine unei serii numerotate şi dirijate, anul în care a fost editat sau reeditat volumul, acest lucru indicându-ne şi dacă respectiva carte face parte din patrimoniul cultural naţional sau nu.

Procedând aşa vom determina elevii să-şi formeze convingerea că achiziţionarea unei cărţi şi, bineînţeles, nu în ultimul rând, lectura acesteia nu sunt lucruri simple, cer o amplă cunoaştere, o putere de selecţie, că duce la un contact cu marii creatori de valori spirituale şi cu operele lor şi că, implicit, aceasta este una dintre căile cele mai sigure şi mai importante prin intermediul căreia un om poate aspira la condiţia de intelectual veritabil, specie umană care în ultimii ani devine tot mai rară, cauza fiind, fără doar şi poate, ignorarea, abandonarea cărţii şi înlocuirea acesteia cu alte "mijloace" pe care unii, din păcate, le consideră substitute ale cărţii.

Constantin TOMŞA

UN CUVÂNT PENTRU ACEST SFÂRȘIT, CARE DEVINE UN NOU ÎNCEPUT...

(Urmare din pag. 1)

problematicii vaste și destul de complexe cu care se confrunta fiecare, au realizat un foarte sincer, prietenos (pentru veșnicie) și deschis schimb de experiență, au lucrat pe ateliere, au realizat jocuri de rol, studii și cercetări pe o cazuistică adecvată școlilor de unde proveneau și au creat piese deosebit de valoroase, pe care intenționez să le grupez și valorific prin editura Alpha a CCD Neamț într-o lucrare ce consider că va fi mai mult decât utilă și necesară profesorului, învățătorului, educatorului atât în managementul clasei cât și în cel al școlii, pentru că "O găină este doar modalitatea găsită de un ou de a face un alt ou?!" (Samuel Butler).

Și drept încheiere, se cuvine să reproduc o secvență din proiectul general al echipei "Băftoșii":

"Toți iscusiți, toți pregătiți,
Disckete și proiecte-n dinți,
În inimi vie-nflăcărare,

În numele formării *

În perioada martie - iunie 2001, s-au desfășurat la Gr. Șc. Economic din Piatra Neamț trei module de formare a managerilor din școli.

Grupa a fost alcătuită din colegi directori din școli generale, licee, școli profesionale, școli speciale, atât din mediul rural cât și urban.

Proiectul meu are ca temă "Pepiniera viitorului" și drept obiective să dezvăluie impresiile de final ale colegilor de grupă, cu privire la cursul desfășurat. Sloganul nostru a fost:

"Fie omul cât de mic
Spre manager tind-un pic"

Simbolul grupei este "Băftoșii", iar evaluarea finală va avea loc între 14 18 iulie 2001, la "Centrul de perfecționare a cadrelor" Agapia.

Formatorilor noștri le mulțumim pentru tot efortul depus; ei au fost: inspector școlar general adjunct, prof. Anca Rodica Savin, inspector școlar, prof. Alina Pamfil, prof. Niculina Niță, prof. Costache Stafie, cărora grupa le-a închinat chiar și un imn:

"Prietenii și vise am împărțit
Idei spre nou deschise
Cu multă dragoste ni le-am împărtășit.

***

Managementul școlii l-am învățat
În două clipe, după curs, l-am aplicat
Încercând într-o echipă am reușit
Să devenim managerii
pe care toți și i-au dorit."

Și acum impresiile colegilor, cărora le sunt recunoscătoare pentru faptul că am învățat atâtea de la ei:

●Despre manageri cînd scrii, trebuie să-ți înmoi pana în culorile curcubeului! Despre managerii directori de școală nouă, când spui, trebuie să-ți dregi glasul după muzica divină! Despre manageri când gândești trebuie să-ți mlădii simțirea după cronica vremurilor marilor oameni! Despre manageri, când cer, trebuie să știi că o fac pentru El copiii noștri și pentru EA școala noastră românească!

Despre managerii directori de școală sau profesori managerii claselor

numai de bine și numai frumos, acum în prag de zi mare : Ziua Învățătorului !

(Nina)

●Activitățile de formare și-au atins obiectivele prin constituirea unei echipe deosebite, cea a « BĂFTOȘILOR », care a reușit să înnobileze eforturile tuturor.

(Costache)

●Ceva extraordinar ! Mă simt mai sigură pe mine, mai bogată în cunoștințe, mai împlinită.

Mulțumesc din suflet formatorilor care au contribuit la acest lucru.

(Olga)

●După aceste cursuri de management, nu știu dacă am ajuns să fim niște monștri sacri, sigur, însă, monștri da !

(Cezar)

● Vai, ce echipă băftoasă
Toți suntem lideri de soi
Și ni-i viața mai frumoasă
Că manageri Vom fi noi !

(Jana)

●Cine nu are
Trimitere
și nu simte
Porunca iubirii
nu are nici
Competențe.

(Nicu)

●La Liceul Economic
Noi am pus-o pe formare
Trei module și un pic
Și-n final proiectul mare.

(Iulius)

●Suflarea fierbinte a formatorilor a fost ca vântul în pânzele "Santei Maria" purtându-l pe Columb spre pământuri noi.

(Lucia)

●Am învățat să păstrez în inimă mereu curajul de a visa, de a vedea în fiecare lucru, cât de neînsemnat în aparență, un motiv pentru a fi mereu cu zâmbetul pe buze, așa cum am fost aici, la cursul de perfecționare.

(Cornelia)

●Minți luminate. Suflete deschise și calități remarcabile.

(Vasile)

●Ce păcat că s-au terminat cursurile! Au fost o mulțime de cursuri dar a existat o totală relaxare pentru mine. Dacă invitațiile făcute la sfârșitul cursului nu s-ar uita ar fi minunat.

(Viorica)

● "... dum spira, spero"

Am întâlnit și directori (manageri în formare) fericiți, alături de care am descoperit extraordinarele valențe ale acestei meserii.

Și pentru că toate acestea să fi fost posibile, trebuia cineva să ni le arate: Nina și Costache.

Vă foarte mulțumim!

(Dan)

●Totul a fost perfect! Mulțumiri!

(Doina)

●Dascăli ce șterg colbul de pe cronice bătrâne.

(Cici)

●Cea mai frumoasă și mai utilă experiență din cariera mea didactică.

Sentimentul de împlinire este sublim, satisfacțiile trăite sunt de neuitat, oboseala și problemele au rămas undeva departe în trecut.

Mulțumesc organizatorilor, mulțumesc formatorilor și în aceeași măsură colegilor mei alături de care am retrăit momentele tinereții și studenției.

(Maria)

"Noi suntem băftoșii, băftășii voioși
Noi suntem băftoșii cei mai curajoși
Nina și Costache ne-au zâmbit
Pe loc ne-au cucerit."

Multă baftă, "La mulți ani!" de ziua sfântă a învățătorului român, vacanță plăcută și "La revedere!

*** N.R. Text predat la redacție pentru luna iunie ("Apostolul", nr. 28)**

Prof. Dumitrița RĂDUCU

În aceste zile se desfășoară BAC-ul și CAPACITATEA, EDIȚIE REVĂZUTĂ ȘI ABĂTUTĂ

Proba pentru limba maternă a examenului de capacitate a fost organizată în 62 de centre pentru minoritatea maghiară, în 21 pentru cea germană, în patru pentru cea slovacă, în două pentru minoritatea sîrbă, iar pentru cea ucraineană într-un singur centru.

La examenul de bacalaureat, proba de limba maternă a fost susținută de 652 de tineri aparținînd minorității maghiare, de 28 din rîndul celei germane, doi elevi - slovacă și de doi elevi - croată, a declarat, pentru MEDIAFAX, Vasile Molan, secretar de stat în Ministerul Educației și Cercetării, președintele Comisiei naționale de examinare.

Examenul de capacitate a durat două ore, iar cel de bacalaureat trei, centrele în care sînt organizate testele pentru capacitate și bacalaureat fiind diferite.

Examenul de bacalaureat, organizat în 92 de centre, a început în 13 august, cu probele orale. Înainte de terminarea ultimelor teste orale la limba și literatura modernă, aproape 99 la sută dintre candidați promovaseră examenul, în fiecare județ fiind respinși, în medie, între șapte și nouă candidați.

Potrivit graficului de bacalaureat, examenul a continuat în 21 august cu proba scrisă la limba și literatura maternă, în 22 august - proba scrisă obligatorie a profilului, urmînd în 23 august - o probă scrisă ori practică la alegere din aria curriculară corespunzătoare specializării, pe 24 august - o probă scrisă la alegere dintre disciplinele din celelalte arii curriculare, pe 26 august - afișarea rezultatelor, pe 27 august - depunerea contestațiilor și pe 29 august - afișarea rezultatelor finale.

Peste 24.000 de candidați s-au înscris la sesiunea din august a examenului de bacalaureat, unii pentru că nu au promovat primul test, iar alții pentru că au rămas corigenți la una sau mai multe discipline și au fost nevoiți să susțină corigența.

Pentru prima dată în acest an, elevii respinși la prima sesiune de capacitate mai au șansă în a doua sesiune de examene, care a început în 20 august. Pentru că examenul este de mai mică anvergură, a fost organizat în 362 de centre.Elevii susțin examenul după următorul grafic: 21 august - limba și literatura maternă, 22 august - matematică, 23 august - istoria românilor sau geografia României. În 25 august vor fi afișate rezultatele, în ziua următoare vor fi depuse contestațiile, iar pe 27 august vor fi afișate rezultatele finale.

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Scandalul de la Iași ia amploare

Scriitorimea română a fost în această vară bulversată de Declarația celor 32 de scriitori români, majoritate dintre ei fiind membri ai Filialei Iași a Uniunii Scriitorilor, prin care au cerut președintelui acesteia, Eugen Uricaru, înființarea unei filiale ieșene a US, paralelă cu cea actuală. Poate că respectivul protest - împotriva conducerilor revistelor literare ieșene de prim rang, Convorbiri literare, Cronica și Dacia literară - nu ar fi fost luat prea mult în seamă dacă printre semnatari nu ar fi figurat nume de primă mărime în literatura română contemporană, precum Emil Brumaru, Mihai Ursachi, Al. Călinescu, Al. Andriescu, Nichita Danilov.

După apariția în presă (Observatorul cultural și Monitorul de Iași) a respectivului protest, scriitorii ieșeni s-au împărțit în două tabere. Unii au salutat inițiativa celor 32, subscriind (astfel, la cei 32 s-au mai adăugat 4), alții au considerat inițiativa lor ridicolă și puerilă, pornită din interese personale (faptul că soții Nichita Danilov și Cristina Cîrstea, scriitori care au colaborat la revista Convorbiri literare înainte de a lucra la Ambasada României la Chișinău, nu au mai fost primiți în redacție după revenirea în țară). Nevoit să stingă acest conflict și la solicitarea protestatarilor, președintele Uniunii Scriitorilor, Eugen Uricaru, s-a deplasat la Iași, unde a avut o convorbire cu reprezentanții acestui grup de răzvrătiți. El și-a susținut punctul său de vedere, motivînd că nu ar fi statutar să funcționeze două filiale ale aceleiași uniuni într-un singur oraș, drept pentru care a propus înființarea unei filiale într-un alt oraș din zona Moldova, la Bacău de exemplu. Evident, protestatarii nu au fost de acord.

Revista presei literare

Punctul de vedere al celor vizați (în speță, scriitorii care conduc cele trei reviste literare ieșene) a fost publicat într-un număr din ziarul Cotidianul (din 1 august a.c.), revistele Luceafărul și Convorbiri literare, ultimul număr (din iulie), după ce fusese refuzat de conducerea revistei Observatorul cultural. Polemicile dintre cele două tabere - mai bine zis, a uneia dintre ele, cea protestatară - au fost publicate masiv în toate numerele din luna trecută și aceasta din același Observator cultural. Articolele incediare au fost semnate de scriitorii Nichita Danilov (nr. 72) Liviu Antonesei, Ovidiu Nimigean (nr. 74), Cristina Cîrstea, Dan Lungu, Florin Lăzescu, Nichita Danilov (nr. 76). Ultimul număr din Observatorul cultural (77) găzduiește, sub titlul "Amprentarea refulatorie și oximoronul ontologic", un acid articol semnat de criticul literar Al. Călinescu, o "scenetă" imaginată de Dan Giosu și alt articol polemic semnat de Dorin Spineanu. Același număr din Observator acordă, în sfîrșit, și îndreptățitul drept la replică celor vizați. Acesta este semnat de scriitorul Cassian Maria Spiridon, redactorul șef al Convorbirilor literare. Deocamdată, atît despre conflictul dintre scriitorii ieșeni. Evident, el nu s-a încheiat.

Cartea de poezie a deceniului zece

Numărul 74 din Observatorul cultural publică două proiecte retrospective, inițiate de scriitorul Marian Drăghici: "Poezia română a anilor '90" și un concurs de editare a colecției "Minima poetica" și de acordare a Premiului pentru "Cartea de poezie a deceniului zece". Proiecte generoase dar care, din păcate, suferă de un anume "partizanat" regretabil ce

OCHELARIST

(Continuare în pag. 5)

NICOLAE IORGA - PROFESORUL

Anul Nicolae Iorga

Astăzi, în publicistica românească se petrec fenomene negative, în mod conștient dirijate, determinate de evoluția vieții politice a țării. Deși se încearcă să se acrediteze ideea că publicațiile de specialitate sunt în afara politicii de partid, faptele dovedesc contrariul. Toate, sau în marea lor majoritate, sunt sponsorizate de organizații politice, de personalități influente din țară și de peste hotare, care urmăresc anumite interese economice și de altă natură.

Trecerea sub tăcere a activității unor personalități de seamă ale spiritualității românești, printre care și a lui Nicolae Iorga - geniul uman ce te copleșește prin măreția lui, care a dat Istoriei României dimensiune universală - sunt evidente. Trebuie să se înțeleagă că Nicolae Iorga nu aparține nici unui partid politic, el fiind suflet din sufletul poporului român, simbol, ca și Eminescu, al existenței ființei noastre naționale pe acest pământ strămoșesc.

Ca profesor, a dat prestigiu învățământului românesc, dar și celui universitar din întreaga lume, fiind socotit "sufletul culturii universale și academicianul tuturor academiilor de pe globul pământesc". De la înalta tribună a catedrei, Nicolae Iorga a reînviat sub puterea căldurii cuvântului său întreg trecutul cultural al poporului român. Pagini glorioase uitate și disprețuite, personalități prezentate denaturat de istoriografia noastră din răutate omenească au primit contur științific, fiind supuse spiritului critic, nepărtinitor al savantului. "Ascultându-l pe Iorga - relata profesorul univ. dr. Dumitru Almaș - rămâneai electrizat, inimile noastre tinere tresăltau de mândrie în fața acestui fenomen de rară inteligență în lume. Ne prezenta cărți, idei și oameni, într-o formă oratorică rar întâlnită. Prin cuvintele sale, cărțile vorbeau, ideile străluceau parcă aduse din cosmos să ne lumineze mințile și să ne miște inimile. Era magnific în toată măreția lui. Un astfel de om se va naște târziu, care să străbată lumea ca un astru, împrăștiind în jurul său învățătura și lumina adevărului."

În țară, în afară de Universitatea din București, a mai ținut cursuri la Școala de Război, la Vălenii de Munte, unde ființa școala creată de el: Școala de Misionare "Regina Maria" - unitate de învățământ cum singur scria: "O școală fără cataloage, fără catedră, fără teama de profesor, fără diplomă". De asemeni, să nu uităm cursurile de la Vălenii de Munte ținute cu elevii de liceu, învățători, profesori, preoți, oameni fără nici o diplomă școlărească, cursuri pe care le începuse în anul 1908.

Nicolae Iorga a fost profesor nu numai al elevilor, studenților, oamenilor maturi de pretutindeni, indiferent de naționalitate, dar și al lumii occidentale. Anual, în lunile de iarnă, ținea cursuri la Paris (Sorbona), Roma, Atena, Londra, Haga, Sydnei, New York, Oslo și în multe alte universități din lume.

În urmă cu șapte decenii, a ținut opt cursuri universitare în mai mult de 370 de prelegeri, peste 20 de conferințe pe teme de istorie națională și universală, o activitate uriașă pusă în slujba luminării oamenilor de pretutindeni.

Oamenii acestor meleaguri, de pe văile Bistriței și Moldovei, suntem recunoscători memoriei savantului, nu pentru că a copilărit în orașul Roman, petrecând mulți ani în preajma rudelor, dar mai ales în calitate de istoric, a studiat și a scris despre fiecare monument, a conferențiat și a învățat carte pe mulți tineri, profesori, mai târziu, la liceele din Piatra Neamț și Roman.

Acum, când aniversăm 130 de ani de la nașterea lui Nicolae Iorga, deși n-a fost sărbătorit, el trăiește în conștiința tuturor românilor, iar din faptele lui ne facem icoană ce întrupează purul suflet românesc, ctitorul idealurilor noastre de libertate, independență, unitate națională și integritate teritorială.

Profesor
Constantin PRANGATI

D-lui. Gheorghe ADĂSCĂLIȚEI, cu dragoste și nostalgie

A fost învățătorul multora de aici, din sat. Străsnic om!". Acestea erau cuvintele rostite cu respect și căldură de către săteni la adresa profesorului meu de limba și literatura română (între 1962 - 1965), dascălul mai multor generații de elevi din satul Dochia, județul Neamț, pe parcursul a mai bine de patruzeci de ani. Acest "om străsnic" a fost Gheorghe (Ghiță, cum îi spuneau sătenii) Adăscăliței.

Alături de părinții mei, bunica dinspre tată și învățătorii Maria și Vasile Dăscălescu, profesorul Gheorghe Adăscăliței a fost unul dintre "darurile" cele mai de preț pe care mi le-a făcut Dumnezeu.

Îl văd și acum, ca de atâtea ori, pe ulițele satului: mereu grăbit, energic, cu mersul drept și apăsat, cu părul, parcă dintotdeauna, argintiu și cu ochii vioi, ca cerul de vară fără nori, mereu iscoditori... În clasă, nu vedeam decât cele scrise pe tablă de mâna profesorului și nu auzeam decât cele spuse de el. Îmi plăceau orele de limba și literatura română și le așteptam cu nerăbdare pentru explicațiile și sfaturile calde exprimate cu acea vorbire răspicată, cât și pentru dojana părintească a profesorului nostru. Dar ora trecea repede. Ne despărțeam greu. Uneori explicațiile continuau și în pauză. Era preocupat să folosească fiecare minut. Dorea să ne spună cât mai multe. Să ne explice pe înțelesul fiecăruia și de aceea nu contenea să ne spună: repetiția este mama învățăturii. De la prima oră, în clasa a VI-a, a ținut să ne spună că "nota zece" este "nota profesorului", lăsându-ne pe toți cu o mirare de nota zece în priviri. Și s-a ținut de cuvânt. "Nouă" era nota maximă pe care o primeau elevii atunci când răspunsurile erau "sclipitoare", răspunsuri care îl bucurau foarte mult și a căror "sclipire" trecea în ochii profesorului nostru. Sever în aprecierea răspunsurilor elevilor, sever în formarea caracterului nostru. Așa a fost profesorul nostru pe care îl adoram și despre care vorbeam, acasă, părinților mei, ca despre un îndrăgostit. Aprecia cinstea, modestia, istețimea minții, naturalețea. Dorea ca trecerea anilor să nu îmbrace vorbirea și comportamentul nostru cu haine care să nu ne prindă; străine de firea și simțirea noastră: "Purtați-vă cum vă este portul și vorbiți cum vă este vorba, oriunde vă veți duce." Aceasta era învățătura repetată și care s-a constituit în liantul celorlalte învățături primite în ore, zile și ani. Era apreciat de colegii de cancelarie și de breaslă pentru profesionalismul său, iar noi, elevii profesorului doritor de răspunsuri "sclipitoare", dar zgârcit la note, eram recunoscuți, după răspunsurile bune date la examenele de admitere la alte școli superioare, ca elevii profesorului Ghiță Adăscăliței.

Acelora dintre elevii săi în care-și pusese speranțe deosebite le urmărea evoluția și după absolvirea școlii generale dându-le sfaturi în continuare. Pentru mine, sfatul primit a fost ca o poruncă: "Să studiezi LITERELE și... să-mi urmezi la catedră..."

Portret de dascăl

Ne-am întâlnit de puține ori, ocazional, după plecarea mea din sat. Mă mustra cu amărăciune, mai mult din priviri, strângându-mă la piept cu multă bucurie, mulțumindu-mi că nu-l uitasem și că îi scriam. Când ne-am întâlnit ultima dată mi-a spus: "Nu m-ai ascultat! Mari speranțe îmi pusesem în tine... Vino pe la mine când vii prin sat..." Purtând vina dezamăgirii pe care i-o provocasem ca pe o povară, în timp, am amânat mereu revederea cu profesorul atât de îndrăgit și de care am rămas legată prin fire nevăzute pentru totdeauna. Am amânat pentru "altă dată" și... de atâtea ori, crezând că... cei ce ne sunt dragi sunt și nemuritori. Până în ultima zi din vara anului 1987. În acea zi, când vara se "preda" toamnei, El, profesorul meu și al atâtor generații de elevi, s-a predat anotimpului roadelor. El, care rodise din belșugul preaplinului său sufletesc, s-a despărțit de satul unde s-a născut, a trăit și a profesat patruzeci și trei de ani. A plecat când în pomi fructele se desăvârșeau pentru a fi culese, când copiii se gândeau cu emoții la clinchetul clopoțelului de început de an, pentru a merge acolo unde dascăl și elev vor striga "prezent" noului an școlar, rodind împreună sub razele învățăturii, roadele pentru toamna viitoare, pentru ziua de mâine, pentru viață. În acel septembrie cernit, profesorul meu de limba și literatura română nu a mai trecut grăbit pe ulița satului, cu ținuta-i dreaptă, nu a mai lăcrimat nostalgic la clinchetul ce renăștea fiori. Nu a mai strigat "prezent" la chemarea clopoțelului... vieții.

Acum, când așternem pe hârtie, peste ani, aceste gânduri, îl rog să mă ierte că i-am înșelat așteptările, eu preferând să rămân în banca celor care își pun întrebări, căutând și dându-și, uneori, și răspunsuri.

Îi mai rog să aibă răbdarea și curiozitatea (după cum răbdător și curios aștepta toate întrebările noastre) să asculte și această ultimă întrebare a mea la care mereu voi aștepta răspuns:

"Din jocul tău
"De-a v-ați ascunselea" cu moartea,
din mersul tău
prin umbre și dureri,
Cum n-am putut
să te oprim
atâtea generații de elevi?!"

Maria DIACONU

Date biografice

- S-a născut la 15.07.1905, Dochia, jud. Neamț;
- Absolvent al "Școlii Normale de cel mai înalt grad";
- Absolvent al Facultății de Litere a Universității "Alexandru Ioan Cuza", Iași;
- Între 1924 - 1926 lucrează la Revizoratul Școlar din Satu Mare;
- Din 1927, după efectuarea stagiului militar, se întoarce în satul natal, unde se va stabili definitiv și va profesa ca învățător, ca profesor de limba și literatura română și ca director (28 ani), până în anul 1966, când se va pensiona;
- Între anii 1941 și 1942 a luptat pe frontul de Est al celui de-al doilea război mondial, până în Transnistria;
- A alcătuit o monografie a satului Dochia pe care a încredințat-o strălucitului său elev, prof. univ. Ion Scurtu, în prezent directorul Institutului de Istorie "Nicolae Iorga" București;
- A trecut în eternitate în ziua de 31.08.1987.

REVISTA PRESEI LITERARE

(Urmare din pag. 4)

duce, evident, la o confuzie de valori involuntară. Totuși, un cititor avizat de poezie poate găsi în lista de volume de poezie intrate în top (lăsată, din fericire, deschisă de către inițiator) cărți cu adevărat valoroase care au marcat, într-adevăr, acest sfîrșit de secol. Astfel, anul 1990 a adus cititorilor "Levantul" lui Mircea Cărtărescu și "Moartea citește ziarul", de Mircea Dinescu. Următorul an au apărut, printre altele, volumele semnate de Nichita Danilov ("Deasupra lucrurilor, neantul") și Liviu Ioan Stoiciu ("Poemele aristocrate"). În 1992 s-au publicat cărțile a doi poeți importanți, Cezar Ivănescu ("Alte fragmente din Muzeon") și Aurel Dumitrașcu ("Mesagerul"), iar în 1993 "Poemul care nu poate fi înțeles" de Ion Mureșan și "Poemele nerușinate" ale Martei Petreu. Anul 1994 a adus debutul unui mare poet, Ioan S. Pop (cu volumul "Ieudul fără ieșire"), iar 1995 alt debut (grație Concursului de debut în poezie "Aurel Dumitrașcu), cel al lui Mihai Ignat (cu volumul "Klein"). În 1996 au apărut "Singurătatea colectivă" a lui Liviu Ioan Stoiciu și "Cocoșul s-a ascuns în tăietură", de Angela Marinescu, iar în 1997 "Balada lui Daniel Bănulescu". În 1998 ne-am delectat cu poemele lui Emil Brumaru din volumul "Dintr-o scorbură de morcov" și cele ale lui Paul Vinicius din cartea "Drumul pînă la ospiciu și reîntoarcerea pe jumătate". În 1999 a debutat T.O. Bobe cu volumul "Bucla", iar în anul 2000 Marius Ianuș cu al său "Manifest anarhist și alte fracturi". Un deceniu bogat în poezie adevărată dar și în multă, multă maculatură.

Mareșalul Antonescu n-a fost la Piatra Neamț

S-a împlinit un număr de ani de la rostirea istoricelor vorbe: "Ostași, vă ordon: Treceți Prutul! Zdrobiți vrăjmașul din Răsărit și Miazănoapte! Dezrobiți din jugul roșu al bolșevismului pe frații voștri cotropiți! Reîmpliniți în trupul Țării glia străbună a Basarabilor și codrii voievodali ai Bucovinei, ogoarele și plaiurile voastre!"

Înflierbântați de importanța momentului, destui "istorici" de ocazie au făcut tot felul de aserțiuni ghidușe. Citește: neconforme cu adevărul istoric. Una din aceste afirmații? "Mareșalul Antonescu, venit la Piatra Neamț cu trenul Patria a dat pe 22 iunie 1941 faimosul ordin: "Soldați..." Eroare domnilor. Ofițerul de carieră Ion Antonescu a fost avansat la rangul de Mareșal la 22 august 1941. În consecință, la Piatra Neamț a venit generalul Antonescu. Mareșalul n-a mai avut timp să vină. A fost strivit de istorie. Afirmația este confirmată și de filmulețul regizorului Gologan care ni-l prezintă pe general în incinta Bisericii Sf. Ioan Botezătorul din Piatra Neamț, ctitoria lui Ștefan cel Mare. Înainte de a pleca spre Prut, Conducătorul statului a participat la o slujbă religioasă. Mai mult, s-a spovedit preotului local. Curios sau nu, niciodată nu s-a aflat ce i-a spus "câinele roșu" omului în sutană.

Și încă ceva, nou. Eroul tragic al neamului românesc, Mareșalul Antonescu, este și astăzi o personalitate controversată, cu admiratori și detractori. În timp ce unii îl adulează, alții îl trimit din nou în fața plutonului de execuție. Singurii care au rămas "verticali" în acest "dosar" sunt veteranii de război. Izvoare curate de istorie adevărată. Vezi cazul generalului C. Durican din Piatra Neamț, care a împlinit recent 100 de ani și care a văzut istoria "cu ochii". De la veterani putem afla lucruri incredibile. Să-i ascultăm: "Cel mai mult îmi plăceau la el integritatea, patriotismul și corectitudinea", povestea colonelul în rezervă Ilarion Stănescu, fost militar în Batalionul de gardă al Mareșalului. Tot veteranii ne explică cine l-a condamnat la moarte pe "dictatorul Antonescu". La dezvelirea unui bust, în Galați, recent un veteran în baston a declarat: "A murit la 64 de ani. L-a lichidat Mafia, că era și pe atunci". Unchiul meu, care l-a văzut pe Mareșal de trei ori în ultima conflagrație mondială, este și mai categoric. "În completul de judecată a Mareșalului, au fost și țărăniști și liberali și comuniști și juriști. Toți și-au dat acordul cu execuția". Că la execuția s-a alăturat și suveranul României de atunci, Mihai I, se știe. Și culmea istoriei, se știe și de ce. Poate de aceea, veteranii nemțeni i-au dedicat Mareșalului Antonescu, la Piatra Neamț, un bust și o piață, care de fapt nu mai există.

Dumitru Rusu

ARGUMENTE PENTRU DOUĂ OPŢIONALE

Introducerea disciplinelor opţionale permite manifestarea creativităţii cadrului didactic şi posibilitatea de a realiza în modalităţi mai variate instruirea diferenţiată, în plan individual şi în grup. Criteriile principale de alegere a unui opţional sunt cele care privesc preferinţele elevilor, baza materială a şcolii şi competenţele cadrului didactic.

Un argument important al alegerii unei discipline opţionale este şi rolul formativ al acesteia. Vă propunem, în continuare, să reflectaţi la două discipline opţionale care pot conduce la dobândirea de către elevi a unor achiziţii şi competenţe de mare importanţă pentru eficienţa activităţii lor viitoare şi integrarea armonioasă în societate.

Valorificarea tradiţiilor româneşti prin opţionalul "Artă populară"

Disciplina opţională "Artă populară" se înscrie în cadrul ariei curriculare "Arte".

M-am hotărât să desfăşor acest opţional cu elevii din clasa pe care o conduc, sau mai bine zis am hotărât să-i asigur continuitate, deoarece activităţii artistice pe care o desfăşor de ani de zile îi mai trebuia un titlu: Artă populară.

Mi-am ales acest opţional mânată de o veche şi statornică pasiune de pe vremea copilăriei, când eram solistă la ansamblul folcloric al Casei de Cultură din Roman, din vremea adolescenţei când făceam parte din taraful Liceului Pedagogic Bacău, şi din prima parte a maturităţii mele, când, tânără învăţătoare, am alcătuit formaţii artistice cu maturii şi copiii satului Simioneşti, formaţii cu care am participat la foarte multe concursuri şi serbări şcolare. Aşa că, şi-n Şcoala Nr. 8 din Roman, în care activez acum, am înfiinţat formaţii artistice cu care am participat la toate serbările şcolare, am reprezentat şcoala la un spectacol dedicat sărbătorilor de iarnă, am organizat chiar şi-n cadrul unei comisii metodice o activitate folclorică, am dat spectacole la Mircești, cu ocazia "Zilelor Alecsandri" (ultima dată, în 28 mai a.c).

Nu ascund faptul că mi se pare nedrept că mulţi, chiar surprinzător de mulţi dintre noi, au ignorat cu bună ştiinţă folclorul românesc, că am lăsat să fie năpădită activitatea artistică extraşcolară de tot soiul de dansuri, mai mult sau mai puţin ritmate, dar care nu au nimic din ceea ce înseamnă spirit românesc.

La sfârşitul lui septembrie, anul trecut, am fost cu grupul folcloric la Târpeşti, comuna Petricani, sat ce odinioară l-a ascuns pe marele Ştefan, ce se întorcea zdrobit dintr-o bătălie. În acest sat, meşterul Nicolae Popa a înfiinţat un prestigios Muzeu de Etnografie şi Folclor şi mi se plângea că, astăzi, rari oaspeţi îi trec pragul muzeului. Şi, curios, dintre cei care îl vizitează cei mai mulţi sunt din afara graniţelor româneşti. Meşterul popular a trudit la alcătuirea muzeului din 1940 şi se pare că este mai cunoscut în străinătate decât în propria ţară. Cu ochii în lacrimi, cu dezamăgire totală în suflet, el nu înţelege de ce s-a ajuns ca el, la cei peste 80 de ani, să se ducă cu cele necesare colindului, uratului şi semănatului la porţile elevilor din sat, să-i roage să plece pe uliţe în nopţile acestea atât de speciale, să ducă mai departe tradiţiile noastre. Nu pricepe unde s-a ascuns satul care odinioară era plin de chiotele horelor şi unde sunt copiii care rupeau pingele jucând în căminul cultural.

Personal, în orele de opţional "Artă populară" am căutat să transmit cunoştinţe despre tezaurul folcloric moldovenesc şi nu numai. Am început prin prezentarea albumelor de artă care descriu costumele populare, decorul caselor ţărăneşti autentice, măşti folosite pe perioada sărbătorilor de iarnă, i-am învăţat să colinde, să ure, să semene, am dezlegat împreună proverbe şi zicători, i-am învăţat să deosebească portul moldovenesc de celelalte porturi din zone folclorice, i-am învăţat cântece şi dansuri populare. Am discutat cu elevii despre tradiţii ca: "Moşii", "Mărţişor", logodna, nunta, botezul şi înmormântarea, despre scoaterea crucilor pentru a ploua, despre culesul roadelor şi închiderea pământului. Apoi, nutresc convingerea că le voi îmbogăţi cunoştinţele, împreună cu profesorul de religie, cu care voi colabora la explicarea tradiţiilor româneşti ca: "Rusaliile", Paştele, Crăciunul, Floriile, Drăgaica. Să nu uităm vorba poetului că *"veşnicia s-a născut la sat"* şi să ne îndreptăm mai mult către el, pentru a-i culege dulceaţa folclorului.

În mod normal, acest opţional ar trebui să rămână neatins de criticele celor care nu-l practică. Aici e mult de lucru şi se cere multă dăruire, dar, revin la părerea că avem obligaţia să nu lăsăm tradiţia populară să dispară căci vom pierde o mare bogăţie a sufletului românesc.

Înv. Maria Geangu
Şcoala Nr. 8, Roman

Împlinirea personalităţii elevilor prin opţionalul "Gândire critică"

Echilibrarea ponderii dintre latura informativă şi cea formativă reprezintă un obiectiv major al reformei învăţământului. Din nefericire însă descongestionarea programelor şi a manualelor şcolare a rămas încă o problemă în curs de rezolvare. Paradoxul problemei constă în faptul că deşi cei mai mulţi dascăli recunosc că în şcoală se oferă prea multă informaţie elevului, tot ei continuă să-i "bombardeze" pe învăţăcei cu un volum imens de cunoştinţe. Pe de altă parte, în loc să criticăm, încontinuu, programele şcolare, ca excesiv de încărcate, ar trebui să observăm că reforma curriculară îşi propune să respecte principiile de descentralizare, de flexibilizare şi de descongestionare a parcursului şcolar. Asta înseamnă că putem interveni creator în aplicarea programei şcolare, punând accentul, în formarea elevului, pe capacităţi, iar nu pe conţinuturi. Bineînţeles că acest lucru trebuie să-l înţeleagă şi să-l pună în practică şi cei care supervizează munca celor de la catedră şi a elevilor, prin formularea ca atare itemilor pentru teste, examene şi alte evaluări, de la nivel local sau naţional.

Ponderea laturii formative a procesului didactic poate fi crescută şi prin disciplinele opţionale, care pot implica activ cadrul didactic în procesul de reformă. Pledăm, în rândurile ce urmează, pentru un opţional care se ocupă de un proces intelectual esenţial pentru condiţia umană **gândirea**. Vă propun, aşadar, opţionalul "Gândirea critică", care poate fi reformulat, la clasele I-IV, "Învăţăm să gândim".

Apreciem că alături de cunoştinţe, elevul trebuie să înveţe, încă din primii ani de şcoală, şi cum să trăiască, cum să-şi rezolve problemele şi cum să ia decizii. Excesul de informaţii îl obligă pe elev să gândească dogmatic. Acesta, împovărat de volumul muncii sale, nu mai are timp (sau nu-i mai rămâne timp educatorului să-l înveţe) să practice îndoiala şi critica faţă de ceea ce acumulează ca informaţie. Or, şcolarul trebuie să fie format "să gândească cu gândirea sa", adică să-şi formeze o gândire critică. Tipul uman de gânditor critic se formează, încetul cu încetul, din primii ani de şcolaritate (ba chiar şi de la grădiniţă), prin formarea priceperii de a raţiona logic şi profund, asupra propriilor acte şi a celor din jur. Prin opţionalul "Gândirea critică" îi putem conduce pe elevi să-şi dezvolte, la nivelul lor, instrumentele gândirii şi strategiile care să-i ajute să devină din ce în ce mai siguri pe propriile raţionamente şi să ia decizii inteligente.

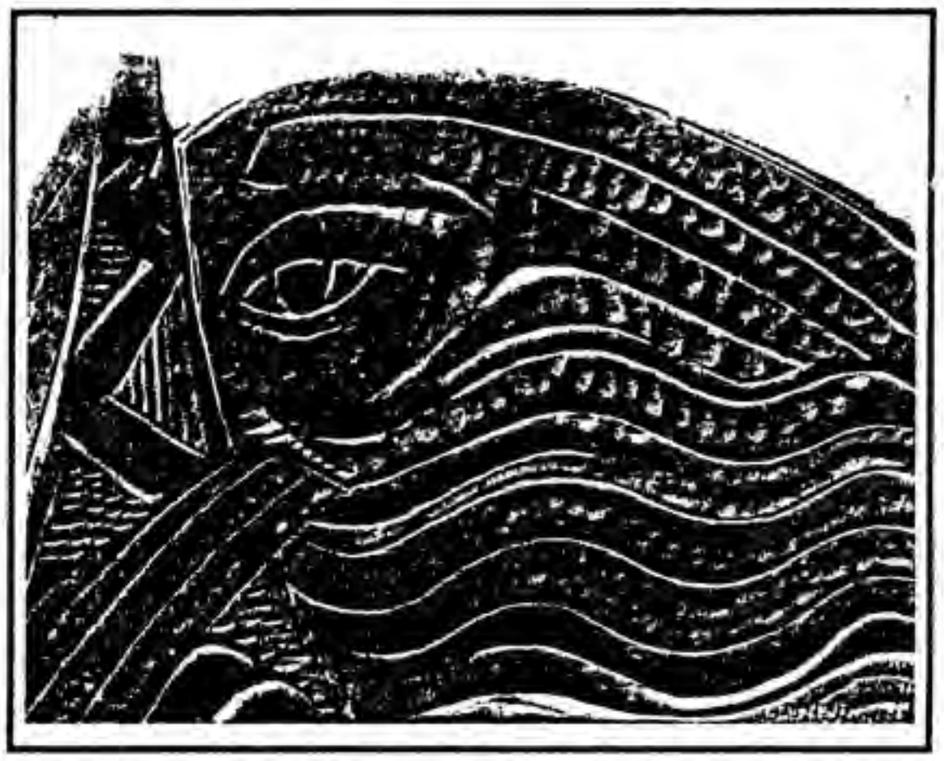

Tema opţionalului "Gândire critică" este integratoare la nivelul mai multor arii curriculare: limbă şi comunicare, matematică şi ştiinţe, om şi societate. În grabă, s-ar putea trimite acest opţional la "Filozofie pentru copii", în cadrul ariei curriculare "Om şi societate". Cred însă că "Gândirea critică" ar trebui să reunească, sistematic, strategii de formare a elevului din domeniul psihologiei, al logicii, pedagogiei, filozofiei, cât şi al comunicării eficiente. Elevul va fi deprins să cerceteze, cu mijloace de care dispune, un subiect despre care învaţă, să folosească surse variate de învăţare, să examineze motive şi probe, ca, în final, să ajungă la concluzii convingătoare şi raţionale.

Propunem astfel, ca în locul unor "îndopaţi" cu informaţie supraabundentă, să formăm în şcoală mici cercetători. În loc să-i deprindem pe elevi numai cu sarcina de a da răspunsuri despre ceea ce au învăţat, ar trebui să-i învăţăm în primul rând cu ştiinţa şi tehnica de a(-şi) pune întrebări.

Opţionalul "Gândirea critică" se doreşte a avea o orientare pragmatică, prin care să-i învăţăm pe elevi în şcoală să analizeze viaţa şi să se pregătească pentru a o trăi raţional şi profund. Şcolarii vor fi conduşi să caute mereu legături între cunoştinţele şi faptele de viaţă, să exploreze mereu şi să caute sensuri în experienţele lor şi ale altora.

Acest opţional doreşte să aibă influenţă formativă atât asupra minţii, cât şi asupra sufletului elevului. Un "mic gânditor critic" va fi deprins să-şi folosească cu eficienţă gândirea pentru dezvoltarea problemelor sale şi, apoi, să folosească constructiv gândirea sa faţă de gândirea semenului.

Sperând că pledoaria noastră a convins de utilitatea unui astfel de demers, vă propunem câteva posibile obiective cadru ale opţionalului "Gândire critică":

* Iniţierea în tehnici ale gândirii logice şi sistematice
* Dezvoltarea capacităţii de analiză critică a informaţiilor şi a situaţiilor de viaţă
* Dezvoltarea capacităţii de comunicare verbală şi nonverbală eficientă
* Formarea unei atitudini pozitive faţă de abordarea şi clarificarea problemelor de viaţă
* În cazul când unii dintre colegi ar fi interesaţi de introducerea opţionalului "Gândire critică", ne propunem ca într-un număr viitor să detaliem o programă cu obiective de referinţă, activităţi de învăţare, conţinuturi şi mijloace de evaluare, în cadrul unei astfel de discipline opţionale.

Rubrică coordonată de
Dan AGRIGOROAE

MULT E DULCE ŞI FRUMOASĂ ...

Pleonasme acceptabile şi neacceptabile

Un lucru bine ştiut este că, asemenea oricărei alte limbi, româna se schimbă necontenit, pentru a face faţă cerinţelor de comunicare generate de apariţia unor obiecte şi raportări noi între oameni, pentru a răspunde prompt şi adecvat complexelor procese ale realităţii vii, dinamice şi, adesea, surprinzătoare.

Cu deosebire, vocabularul ilustrează o neobosită mobilitate. Cuvintele noi sunt supuse unei "selecţii naturale", fiecare dintre ele fiind pus la încercare, conştient sau inconştient, prin folosirea lui în vorbire şi în scriere.

În faţa acestei situaţii, vorbitorii care sunt instruiţi cum se cuvine în şcoală, sunt ajutaţi de manuale normative, de îndreptare şi de dicţionare. Fără norme, limba ar evolua imprevizibil, ceea ce ar stânjeni comunicarea şi înţelegerea între vorbitorii ei.

Aşadar, inovaţia, mai ales cea lexicală, este absolut necesară, dar aceasta trebuie să respecte un principiu esenţial, şi anume acela al claritaţii.

Din dorinţa de a fi cât mai bine înţeles, vorbitorul are, uneori, tendinţa să repete acelaşi lucru, folosind două sau mai multe cuvinte cu acelaşi înţeles. Fenomenul se numeşte **pleonasm** şi interesant de menţionat este că manualele şcolare consideră că *"unele pleonasme sunt acceptabile, având rolul de a sublinia ideea exprimată"*.

Ce-i drept, din câte cunoaştem, nici o lucrare de lingvistică de circulaţie largă nu precizează care pleonasme sunt "acceptabile" şi care nu. Sigur este că, în zilele noastre, o frecvenţă foarte mare o au pleonasmele binecunoscute, de tipul: *a aduce aportul*, *a avansa înainte*, *a coborî jos*, *a urca sus*, *babă bătrână*, *alegeri electorale*, *mijloace mass-media*, *hemoragie de sânge*, *coboi de experienţă*, *interacţiune reciprocă*, *a colabora (a coopera) împreună*, *contrabandă ilegală*, *firesc şi natural*, *legiferat de lege*, *a revedea din nou*, *a repeta iarăşi*, *a se bifurca în două*, *a prognoza viitoarea evoluţie*, *un procent de 20%*, *a prefera mai bine* etc.

În operele literare, construcţiile pleonastice sunt folosite cu efecte comice, aşa cum se întâmplă în comediile lui I. L. Caragiale (*"monşerul meu"*, *"june tânăr"*, *"nu dau voie să-şi permită"*, *"aclamăm munca, travaliul"*) sau cu o altă multitudine de finalităţi stilistice, aşa cum cititorul descoperă în scrierile lui Ion Creangă (*"babă gârbovă de bătrâneţe"*), Alecu Russo (*"limpede şi senin cerul tău"*) sau Mihai Eminescu (*"Cobori în jos / Luceafăr blând..."*)

Gradul de cultură al vorbitorilor rămâne decisiv în acceptarea sau neacceptarea pleonasmelor.

Oricum, cel puţin manualele şcolare ar trebui să fie riguroase în materie de utilizare a pleonasmelor.

Şi, dacă nici acestea nu aduc clarificările necesare, profesorii care predau limba română au datoria de a acorda o mai mare atenţie fenomenului discutat.

Prof. Gheorghe ŢĂGĂU

PROFESOR LA CLASA A IV-A

De câte ori cineva are o idee valoroasă, se găsesc destui colegi care să spună că şi ei s-au gândit la aşa ceva. Când însă trebuie s-o pună în aplicare şi să demonstreze ceea ce au făcut, este cu totul altceva. O astfel de idee este aceea de a fi profesor la clasa a IV-a. Ba nu înseamnă ca toate orele să fie predate de profesori, aşa cum se face la anumite obiecte numai pentru completarea catedrelor. Intenţia nu este de a-l înlocui pe învăţător şi nici de a-l ajuta neapărat pe el, ci pe elevi. Ne gândim doar la predarea câtorva ore pentru a-i familiariza din timp pe elevi cu cerinţele ciclului gimnazial

Demersul nostru porneşte de la realitatea că în clasa a V-a, elevii, rămaşi fără permanenta supraveghere a învăţătorului-părinte, se trezesc, dintr-o dată, în faţa a două situaţii diametral opuse. Pe de o parte, ei văd în armata de profesori, fiecare predând alt obiect de studiu, o libertate de acţiune, de cele mai multe ori greşit înţeleasă, aproape totală. Pe de altă parte, ei încearcă un sentiment de teamă în faţa numeroşilor profesori cu multele şi variatele lor "pretenţii". Unii dintre ei nu mai scapă de această teamă tot gimnaziul, mai ales dacă au auzit anterior, de la fraţi, rude sau prieteni, cât de "răi" sunt unii profesori.

Din păcate, la această situaţie contribuie şi saltul calitativ de la ciclul primar la cel gimnazial, salt care din cauza programelor şcolare insuficient gândite, a manualelor alternative prost întocmite sau a dogmatismului şi a inflexibilităţii unor profesori, devine strivitor pentru elevi. Ba, nu de puţine ori chiar unii învăţători îi îngrozesc pe elevi spunându-le ce grozăvii îi aşteaptă în gimnaziu, de parcă profesorii în cauză ar mânca boboci de clasa a V-a. Desigur, intenţiile învăţătorilor care procedează astfel sunt bune, ei dorind să-i determine pe elevi să înveţe mai bine şi să fie cuminţi, însă metoda este greşit aleasă.

Situaţiile arătate contribuie, fiecare în parte mai mult sau mai puţin, la instaurarea unui climat neprielnic desfăşurării în bune condiţii a procesului de învăţământ. În loc să devină colaboratori conştienţi şi interesaţi la actul instructiv-educativ, elevii stau mici, cuminţi (în cel mai bun caz) şi pasivi în banca lor. Iată de ce, pentru a realiza o cât mai mare apropiere între profesor şi elev, am iniţiat, printre alte metode, cu mulţi ani în urmă la Şcoala nr.25, apoi am continuat la Şcoala nr.2 din Piatra Neamţ, un ciclu de lecţii de istorie la clasa a IV-a, desigur cu acordul învăţătorilor respectivi. Spre cinstea acestora trebuie să spun că de cele mai multe ori chiar ei m-au invitat să predau lecţii de istorie.

Ideea în sine este generoasă din punct de vedere moral, căci astfel de ore nu se pot face decât fără nici o recompensă materială, totul presupunând doar dăruire profesională pusă în slujba elevilor. Pe de altă parte, ideea le este utilă acestora din punct de vedere ştiinţific, elevii luând contact cu un alt nivel de abordare ştiinţifică a evenimentelor istorice. În felul acesta, fără a-l înlocui pe învăţător, ci doar predând câteva lecţii la clasa a IV-a, învăţământul are de câştigat: profesorii sunt percepuţi ca fiinţe umane, teama elevilor dispare şi distanţa dintre aceşti doi factori esenţiali ai procesului de învăţământ se reduce până la limita optimă a învăţării active şi conştiente.

Acum trei ani am predat câteva ore la clasa a IV-a B şi ulterior am constatat că aveam nu 30 de elevi, ci 30 de prieteni. Un prim lucru îmbucurător a fost faptul că elevii doreau să răspundă fără teama că dacă greşeau urmau să fie sancţionaţi cu note mici. Cunoscându-mă, între ei a existat o concurenţă pozitivă în a răspunde mai des şi mai bine. Faptul că luau foarte uşor note de zece (de altfel deplin meritate) de la un profesor despre care auziseră că este foarte pretenţios, dar pe care acum, după orele din clasa a IV-a, îl vedeau altfel, i-a stimulat şi mai mult. Astfel, dacă în clasa a V-a au existat vreo trei elevi care ar fi putut rămâne corigenţi într-un astfel de colectiv, în clasa a VI-a cea mai mică medie anuală a fost 7,50, iar mai mult de jumătate dintre elevi aveau media 10 (zece). Îndrăznesc să spun, cu toată convingerea, că aceste rezultate s-au datorat în mare parte şi orelor predate în clasa a IV-a. Dar, ca să se ajungă aici, ideal ar fi ca profesorii să ştie cu un an înainte la ce clase vor preda în clasa a V-a, astfel având posibilitatea ca timp de un an, predând câte o oră din când în când, şi profesorul să-şi cunoască viitorii elevi, dar şi aceştia să-şi cunoască îndrumătorul.

Prof. dr. Mihai ŞURUBARU

Şcoala ieşeană de economie şi învăţământul nemţean

***Interviu cu domnul conf. dr. Gheorghe Lămătic, catedra management-marketing, directorul departamentului colegii din cadrul FEEA**

REP: Spuneţi-ne câteva cuvinte despre Facultatea de Economie şi Administrarea Afacerilor

Gheorghe Lămătic: Facultatea de Economie şi Administrarea Afacerilor face parte din Universitatea Alexandru Ioan Cuza, cea mai veche universitate din ţară, înfiinţată în vremea domnitorului cu acelaşi nume, universitate cu tradiţii recunoscute în ţară şi străinătate. Facultatea noastră a fost înfiinţată în 1948 şi în prezent dispune de 12 specializări. Avem atît învăţământ de lungă durată, de patru ani, cît şi învăţământ de scurtă durată, adică de trei ani, denumit colegiu. Studenţiii facultăţii noastre deţin o pondere de 30% din numărul total al studenţilor din universitate. Deoarece, la nivelul acestei titulaturi, au existat deseori confuzii între liceele care au primit numele de colegii naţionale sau centrele de învăţământ postliceal, am propus, pentru a evita această confuzie, ca aceste colegii să fie denumite simplu învăţământ de scurtă durată.

- Învăţământul din teritoriu este de zi?

G.L. Studenţii acestui colegiu învaţă la fel ca şi colegii lor din Iaşi în cursul săptămînii, adică de luni pînă sîmbătă şi au aceleaşi drepturi. Cadrele didactice, care predau acolo, predau şi aici, numărul de ore de curs şi seminarii corespunde cu cel al orelelor care se fac la Iaşi. Singura deosebire este că aici cursurile pe discipline sînt comasate în anumite zile, deoarece cadrele didactice nu pot merge în teritoriu în fiecare zi, însă, ca număr de ore de curs, seminar sau de laborator nu există absolut nici o diferenţă. În rest, planul de învăţămînt şi repartizarea pe semestre sînt aceleaşi.

-V-aţi gîndit la posibilitatea de a organiza la P.N. învăţămînt de lungă durată?

G.L. Avem foarte multe solicitări în acest sens, însă, deocamdată nu dispunem de spaţiu. Pentru a realiza acest lucru avem nevoie, în primul rînd, de spaţiu.

-Facultatea organizează învăţămînt la distanţă?De cînd?

G.L: Da, de aproximativ doi ani s-a organizat la Iaşi, iar de anul trecut s-a înfiinţat şi la P.Neamţ. IDD-ul este o formă de învăţămînt fără frecvenţă, cu durată de cinci ani. Orele se ţin de vineri pînă duminică, acest tip de învăţămînt fiind adresat persoanelor care vor să lucreze şi, în acelaşi timp, să înveţe sau vor să facă a doua facultate. Anul trecut am avut destul de mulţi candidaţi. Dacă la învăţămîntul de zi, la Iaşi şi în teritoriu, există un număr de locuri finanţate de la buget şi un număr de locuri cu taxă, la învăţămîntul IDD toate locurile sînt cu taxă, în valoare de 350 de dolari. Pe lîngă avantajul învăţămîntului local studenţii beneficiază, la începutul fiecărui semestru, de cursurile şi lucrările practice de care au nevoie în perioada respectivă. Valoarea acestor cursuri depăşeşte suma de un milion pe semestru. Fiecare student are, însă, obligaţi, ca în prima lună a fiecărui semestru să-şi achite taxa, după care va primi materialele de care are nevoie. După ce studenţii parcurg aceste cursuri se fac circa 16 ore de cursuri şi lucrări practice de pregătire, pentru

lămurirea neclarităţilor.

-Cîte locuri aveţi pentru IDD?

G.L: Pentru anul acesta, la IDD avem 100 de locuri la învăţămîntul economic şi 50 la Ştiinţe administrative.

-Iar la colegiu?

G.L: Colegiul are 20 de locuri fără taxă şi 85 cu taxă. Stabilirea celor cu taxă şi a celor fără taxă se face în funcţie de medie şi de opţiuni

-Cum se face admiterea?

G.L: Este vorba de un concurs de dosare, în care 60% din pondere o are media anilor de liceu şi 40 % media obţinută la bacalaureat. Perioada de înscirere este 11-22 iulie. Dacă nu se vor completa locurile, există posibilitatea unei alte sesiuni la sfîrşitul lunii august şi începutul lui sepembrie. Studenţii admişi la colegiu vor fi repartizaţi în ordinea mediilor. După cei 25 fără taxă, urmează în jur de 20 de locuri cu o taxă mai mică, în valoare de 300 de dolari.

-Ce perspective are un absolvent de colegiu?

G.L: În momentul terminării colegiului, pe diplomă se menţionează calificarea economist-colegiu. Absolvenţii Colegiului de Turism din Piatra Neamţ se pot angaja sau îşi pot continua studiile la lungă durată, la una din cele 12 specializări ale facultăţii noastre. Ei vor echivala doar doi ani, urmînd să dea diferenţele corespunzătoare profilului ales.

A consemnat
Mihaela PARUSCHI

Brâncuşi împotriva Statelor Unite

(Urmare din numărul trecut)

Edward Steichen, chemat ca martor în favoarea reclamantului, după ce a depus jurământul de rigoare, a declarat următoarele:

INTEROGATORIUL LUAT DIRECT DE CĂTRE DL. C.J. LANE:

Întrebare: Domnule Steichen, unde locuiţi?

Răspuns: New York City.

Întrebare: Sunteţi importatorul articolului despre care este vorba aici şi care se intitulează "O pasăre" şi pe care o vedeţi în faţa dumneavoastră?

Răspuns: Da.

Întrebare: Când a fost importată?

Răspuns: În octombrie, anul trecut.

Întrebare: Vreţi să comunicaţi Curţii ceea ce cunoaşteţi referitor la caracterul şi turnarea acestei lucrări?

Dl. Higginbotham: Vreţi să consideraţi acest răspuns ca o dovadă?

Dl. C.J. Lane: Da. Îl consider ca o dovadă.

Dl. Higginbotham: De când aţi importat acest obiect, el s-a aflat în permanenţă în posesia dumneavoastră?

Martor: Când a sosit în această ţară a fost expus. Odată scos din expoziţie, l-am recăpătat şi l-am adus acasă, fără nici o obligaţie, unde a rămas până în clipa de faţă.

Dl. Higginbotham: Sunteţi convins că acest articol este obiectul importului în cauză?

Martor: Da, domnule.

Dl. Higginbotham: N-am de făcut nici o obiecţie.

INTEROGATORIUL RELUAT DE CĂTRE DL. C.J. LANE:

Întrebare: Vreţi să comunicaţi Curţii în detaliu ceea ce ştiţi?

Răspuns: În stadiul de faţă, această pasăre este rezultatul unei serii de opere similare la care domnul Brâncuşi a lucrat în ultimii douăzeci de ani, timp în care a trecut prin diferite prefaceri, având în prima perioadă o mult mai mare asemănare cu o pasăre decât o are obiectul prezentat aici. Schimbând forma şi liniile, domnul Brâncuşi a ajuns la ceea ce consideră...

INTEROGATORIUL LUAT DE CĂTRE JUDECĂTORUL WAITE:

Întrebare: El este artistul?

Răspuns: Da, domnule.

Întrebare: La acest rezultat a ajuns el în mod treptat?

Răspuns: Da, domnule. Am asistat în bună parte la procesul de creaţie a acestei păsări, în special.

Întrebare: Aţi asistat la aceasta?

Răspuns: Am asistat la procesul de modelare. De fapt, am văzut cum a fost făcută. Prima variantă a fost cioplită în marmură. După această marmură, el a făcut un mulaj de ipsos şi, după acest mulaj, lucrarea a fost turnată în bronz. Când bronzul a fost scos din tipar, el prezenta foarte vagi asemănări cu obiectul de faţă, şi atunci domnul Brâncuşi, cu pila şi cu dalta, a şlefuit şi a cizelat această bucată de bronz.

Întrebare: Însuşi artistul a făcut acest lucru?

Răspuns: Însuşi artistul. Acesta este procesul prin care a trecut lucrarea. Am văzut bronzul, expus aici, când era de două ori mai mare. El a fost pilit până când a căpătat dimensiunea existentă.

Întrebare: Deci nu este o copie după altceva.

Răspuns: Nu.

INTEROGATORIUL LUAT DE CĂTRE JUDECĂTORUL YOUNG:

Întrebare: Întâi pilită şi apoi şlefuită?

Răspuns: Da. Nu se află altă lucrare în bronz de forma şi mărimea acesteia.

INTEROGATORIUL LUAT DE CĂTRE DL. C.J. LANE:

Întrebare: Fiţi atât de bun şi spuneţi Curţii despre reputaţia lui Constantin Brâncuşi ca artist.

Răspuns: Constantin Brâncuşi locuieşte la Paris de douăzeci şi cinci de ani şi a fost prezent în toate expoziţiile de artă din Europa, ca şi din America.

(Urmare în numărul viitor)

Începe şcoala, domnilor guvernanţi!

interviu cu prof. Florin Florescu, liderul FSLI Neamţ

Biroul Operativ al Federaţiei Sindicatelor Libere din Învăţământ - filiala Neamţ - a cerut Parlamentului, Guvernului şi Preşedenţiei României amendarea în regim de urgenţă a proiectului de lege privind sistemul de salarizare a personalului din sectorul bugetar, prin care se menţin "discrepanţe între salarizarea angajaţilor din învăţământ în comparaţie cu aceea a altor categorii de bugetari".

În Neamţ sînt 8860 de salariaţi în sistemul de învăţământ, dintre care 6360 sînt cadre didactice şi didactice auxiliare. Salarizarea dascălilor a fost motivul grevelor generale din anii precedenţi, numeroaselor pichetări ale Guvernului, proteste şi marşuri.

În condiţiile în care învăţământul este legiferat de Constituţie ca fiind "***prioritate naţională***" - *cu tot ce implică termenul de prioritate, inclusiv partea financiară, dascălii se văd din nou în coada bugetarilor, făcînd din ceea ce ar trebui să însemne un titlu de noblete, "un pîrlit de profesor".*

Urmare a faptului că noua lege a

salarizării nu le stimulează munca, profesorii cer normalitatea pe cale de excepţie. De la prof. Florin Florescu, liderul FSLI Neamţ, am aflat ce vor, de fapt, dascălii, acum, cînd nu mai e nici o lună pînă la începerea şcolii:

REP: D-le profesor, ce aţi cerut, prin vocea sindicatului, desigur, guvernanţilor noştri?

F.F: În primul rînd, regîndirea responsabilă a importanţei pe care o are factorul uman în sistemul naţional de învăţămînt şi de educaţie; apoi, ridicarea salariului de bază minim cel puţin 10-12 trepte; ridicarea salariului de bază al personalului cu studii superioare la nivelul celorlalte domenii: interne, justiţie, administraţie publică; includerea salariilor maxime la nivelul din grila salariului de bază pînă la nivelul 50 în aşa fel încît să se elimine umilinţele la care sînt supuse cadrele didactice.

REP: Mai beneficiaţi de acel spor de stres? Se pare că el a fost inclus în salariul de bază...

F.F: Exact! Am mai solicitat şi neincluderea în salariul de bază a sporului de suprasolicitare neuropsihică în condiţiile în care această prevedere e discriminatorie faţă de celelalte categorii de bugetari şi încalcă prevederile legii 128/1997, avîndu-se în atenţie şi că, spre deosebire de celelalte categorii de bugetari, angajaţii din învăţămînt au cele mai puţine sporuri; cuprinderea expresă în noua lege la prima de vacanţă; includerea în lege a sporului de 15% pentru situaţiile excepţionale în care poate funcţiona predarea la clasele simultane; includerea sporului de supranormă pentru personalul care lucrează în colective de elevi mai mari decît media prevăzută în legea învăţămîntului.

REP: Experienţa guvernărilor anterioare arată că nimeni, niciodată, n-a luat avertismentele cadrelor didactice în serios, pînă în momentul în care s-au trezit în situaţia blocării anului şcolar şi a întreg circuitului dă acte corespondent. De asemenea, numai greva generală prelungită şi hotărîtă i-a determinat pe guvernanţi să discute cu reprezentanţii dascălilor, într-un moment în care întreg sistemul de învăţămînt din România era în declin.

F.F: Sindicatele din învăţămînt speră să nu se ajungă din nou la situaţii prin care se amînă începerea anului şcolar. *Ce vreau să precizez: în ultimul deceniu, ignorarea învăţămîntului a determinat creşterea gradului de infracţionalitate, costurile sociale reclamate de aceasta regăsindu-se în cele necesare funcţionării sistemului de interne şi de justiţie. Rugăm să se aibă în calcul că nu o grevă generală reprezintă un factor de dezechilibru social, ci o activitate ineficientă, desfăşurată la nivelul salarizării şi modului actual de apreciere a muncii din sistemul educaţional.* Acesta este mesajul pe care l-am trimis şi autorităţilor statului, printr-un comunicat.

Mariana OLTEAN

Casa Corpului Didactic - O INSTITUŢIE PENTRU TOŢI DASCĂLII DIN JUDEŢ

(Urmare din pag. 1)

coordonatoare din judeţ cît şi activizarea şi modernizarea cercurilor pedagogice, astfel încît să înfiinţăm centre metodice pe cicluri de învăţămînt şi specialităţi.

REP: Desigur, oferta managerială pe care o veţi prezenta la concurs va avea argumente suficiente pentru a convinge. Spuneţi-ne cîteva dintre ele...

C.B: În primul rînd, renovarea imaginii Casei Corpului Didactic în rîndul cadrelor didactice şi al comunităţii locale, pentru ca această instituţie să se afirme ca factor principal şi activ al înfăptuirii reformei învăţămîntului. Un alt argument ar fi revigorarea activităţii CCD, astfel încît fiecare cadru didactic interesat să poată avea acces la informaţie pedagogică şi de specialitate recentă, să aibă condiţii de studiu, iar pentru asta vom încerca să le stimulăm spiritul novator şi să le oferim posibilităţi de autoexprimare profesională. De asemenea, unul din obiectivele mele manageriale este acela de a dezvolta legături de colaborare a instituţiei pe care o conduc cu toate unităţile şcolare din judeţ, cu alţi factori educaţionali. Şi alte cîteva argumente: stocarea, sistematizarea şi transmiterea către beneficiari a informaţiilor de psihopedagogie şi de specialitate, recente şi utile, prin folosirea unor mijloace adecvate: calculator, mass media, internet; lărgirea şi diversificarea spectrului de activităţi ale CCD Neamţ prin preocupări în domeniul presei de specialitate, editare de cărţi, acţiuni culturale şi de loisir.

REP: Vorbim de calculatoare, de editură, de cărţi, şi ajungem, inevitabil, la baza materială, despre care ştie toată lumea cum este. Mulţi dintre directori se pling de sărăcie. Aveţi vreo strategie pe termen scurt în ceea ce priveşte baza materială a Casei Corpului Didactic?

C.B: Începînd din septembrie şi pînă în iunie 2002, vreau să identific, împreună cu Consiliul de Administraţie al CCD, activităţile ce pot aduce suplimentarea venitului, şi să coordonez productiv aceste oportunităţi. Doresc să organizez reparaţii importante şi curăţenia generală în clădirea instituţiei, să asigur, împreună cu profesorii metodişti, dotarea CCD cu publicaţii recente şi valoroase din domeniul disciplinelor de învăţămînt cu caracter didactic şi interdisciplinar. Vreau să sprijin activitatea bibliotecii şi a filmotecii CCD, prin achiziţionarea de carte didactică şi alte materiale adecvate, iar în acest sens vreau să coordonez activitatea de organizare a expoziţiei cu lucrări didactice elaborate de autori nemţeni.

REP: Casa Corpului Didactic din Piatra Neamţ nu este singura din judeţ...

C.B: Ca instituţie de coordonare în acest domeniu este singura. Există însă filiale ale CCD la Roman, Tîrgu Neamţ, Bicaz şi Borca, pe care vreau să le fac funcţionabile.

REP: Spuneaţi la un moment dat ceva de "preocupări în domeniul presei de specialitate". Despre ce este vorba?

C.B: Vreau să determin restructurarea activităţii revistei APOSTOLUL prin cooptarea cadrelor didactice din judeţ pentru îmbogăţirea problematicii editoriale în raport cu nevoile de informaţie privind reforma şcolară. Să publicăm activităţile de succes din unele unităţi şcolare, să atragem colaboratori pestigioşi, să mărim tirajul şi să difuzăm revista în şcoli. Tot în domeniul presei, urmăresc publicarea, prin editura *Alfa* a CCD, a unor lucrări metodice valoroase, culegeri de referate didactice. Orecum conex presei, vreau să iniţiez simpozionul didactic anual "Zilele şcolii nemţene", în lunile mai - iunie.

Rememorări pedagogice nemţene

IULIE

■ ***În revista Apostolul, nr.5-6/1999, s-a menţionat aniversarea academicianului Al. Ungureanu, 22/1941 (în acest an împlineşte 60 de ani);***

■ ***Şi comemorările: teologului Vasile Ispir (5/1947) şi a profesorului universitar Ştefan Vărzaliei (29/1897);***

■ ***În acelaşi loc au fost semnalate cîteva întîlniri didactice şi cîteva importante măsuri cu privire la învăţămîntul românesc petrecute în luna iulie;***

■ ***2/1957, m. la Piatra Neamţ apreciatul profesor Iulian Bulăeşcu, n. 1905;***

■ ***13/1883, n. la Tazlău medicul, profesorul universitar şi scriitorul I.I. Mironescu, m. la Tazlău în 1939;***

■ ***15/1933, n. Dobreni reputatul profesor de lb. română, fost director al Liceului Petru Rareş, Mihai Maneas;***

■ ***2/1971, acum 30 de ani, m. Eufrosina Săvescu, profesoară a Şcolii Normale de Învăţătoare din Piatra Neamţ de la înfiinţare (1919) şi directoare a acestei şcoli între 1922-1939 (cînd s-a pensionat), n. 24.11.1884 la Tg. Frumos;***

■ ***24/2001 a fost sărbătorit la Piatra Neamţ filosoful, pedagogul Constantin Noica (12.07.1909 - 4.12.1987), punîndu-se accent pe influenţa profesoratului nemţean Dimitrie Focşa asupra pedagogiei noiciene;***

■ ***30/1925, n., la Cracăul Negru, Natalia Popa (născută Amaicei), conferenţiar universitar de pedagogie la Universitatea din Cluj Napoca, de mare prestigiu.***

AUGUST

■ ***Revista "Apostolul", nr.5-6/1999 şi 18/19/2000, a consemnat aniversările din august ale pedagogilor nemţeni: N. Ciobanu, 4/1931, împlineşte 70 de ani; Iulin Niţulescu, 6/1895; Gh. Cartianu, 8/1907; Camelia Rusu, 11/1956; Mihail Jora, 14/1891; C. Borş, 24/1925; V.A. Gheorghiţă, 25/1856; C. Schifirneţ, 29/1945;***

■ ***Şi comemorările: Cr. St. Baiclin, 9/1916; Sergiu Celibidache, 14/1996; Calistrat Hogaş, 28/1917;***

■ ***20/1996, m. la Piatra Neamţ medicul, profesorul universitar Simion Purice, n. la Piatra Neamţ în 4.10.1922, os din os de dascăli nemţeni;***

■ ***21/1896, n. la Piatra Neamţ, din părinţi învăţători, matematicianul academician Al. Pantazi (m. 1945, Bucureşti);***

■ ***27/1917, m. la Iaşi, (înmormîntat la Cîndeşti), profesorul universitar, junimistul Anton Naum, fost revizor şcolar de Neamţ (n. 17.01.1829, Iaşi);***

■ ***27/1975, m. la Piatra Neamţ ilustrul profesor de limba română pietrean Victor Savin (n. 1905).***

Traian CICOARE

APOSTOLUL:
DIFUZARE - SEDPRESS, punctele Staţia Dărmăneşti; Magazin UNIC
ABONAMENTE - Casa Corpului Didactic - persoana de contact Carmen DASCĂLU

■ APOSTOLUL - *revistă a cadrelor didactice din judeţul Neamţ, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învăţămînt Neamţ, Casei Corpului Didactic şi Asociaţiei Învăţătorilor din judeţul Neamţ (martie 1999).*
■ FONDATORI: *C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)*
■ CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE: *Florin FLORESCU, director; Constantin TOMŞA - director executiv; membri: Dumitriţa RĂDUCU, Gheorghe AMAICEI* ■ *Ilustraţia: reproduceri din expoziţia Pompiliu CLEMENT.*
■ Redactor şef: *Mircea ZAHARIA;* redactor şef adj.: *Ştefan CORNEANU* ■ *Tiparul SC 5 AT SRL P. Neamţ*

Casa Corpului Didactic, editura ALFA ISSN-1582-3121, str. Petru Rareş nr. 24, tel: 223885; fax: 225332, Piatra Neamţ.

Preţul: 4.000 lei